

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 7.11.2008
KOM(2008) 709 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2009 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Begrundelse og formål

Forordningen om fastsættelse af de årlige fiskerimuligheder er det vigtigste bevarelsesinstrument i den fælles fiskeripolitik. Den indeholder fangst- og fiskeriindsatsbegrænsninger i henhold til genopretningsplaner og langsigtede planer foruden midlertidige foranstaltninger og undtagelser fra andre retsfor skrifter (som fx forordningen om tekniske foranstaltninger, forordningen om begrænsning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse dybhavsarter osv.).

I Kommissionens meddelelse (KOM(2008) 331 endelig) redegøres der for baggrunden for forslaget. For mange fiskebestande anbefales det at nedsætte fangsterne til nul eller så meget, som det nu er muligt. Mange bestande er sig uden for sikre biologiske grænser. Selv om der er truffet bevarelsesforanstaltninger under den fælles fiskeripolitik er antallet af bestande i disse sårbare kategorier ikke faldet. Analysen bekræfter, at det er ekstremt nødvendigt at træffe skærpede bevarelsesforanstaltninger for udnyttede fiskebestande.

For 2009 understreger Rådgivningen fra ICES endnu engang, hvor dårligt det står til for mange fiskeressourcer i Fællesskabets farvande. De fleste af bestandene udnyttes ud over det, der svarer til det maksimale potentielle udbytte. Mange udnyttes ud over forsigtighedsniveauet, og en række vigtige bestande, herunder de fleste torskebestande, udnyttes så kraftigt, at der er en meget høj risiko for, at de ikke kan reproducere sig selv.

Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 skal Kommissionen hvert år foreslå fangst- og fiskeriindsatsbegrænsninger for at sikre, at Fællesskabets fiskeri er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt.

• Generel baggrund

Fiskeressourcerne er i mange tilfælde overudnyttet. Rådet fastsætter hvert år fangstbegrænsninger, men det reelle fangstniveau ligger i mange tilfælde fortsat over det bæredygtige niveau. Dette skyldes, at fangstbegrænsningerne nogle gange bliver fastsat for højt til at sikre bæredygtighed, og at de ikke altid bliver håndhævet tilstrækkeligt effektivt.

I de seneste år er der i nogle fiskerier blevet indført indsatsbegrænsninger for at skærpe fangstbegrænsningerne, og der er blevet indført flerårige genopretningsplaner for visse bestande for at fastsætte årlige fangstbegrænsninger med henblik på at opnå bæredygtighed ved en gradvis reduktion af fiskeridødeligheden.

Lykkes det ikke at bringe fangsterne og fiskeriindsatsen effektivt under kontrol, vil det føre til yderligere nedfiskning af fiskeressourcerne. En sådan nedfiskning er i modstrid med den fælles fiskeripolitiks mål om at skabe et bæredygtigt fiskeri i Fællesskabet.

- **Bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

De nugældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører, gælder indtil den 31. december 2008.

- Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

De foreslåede foranstaltninger er udarbejdet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's mål og er i tråd med Fællesskabets politik for bæredygtig udvikling.

2. HØRING AF DE BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- Høring af de berørte parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Forslaget bygger bl.a. på samråd med de regionale rådgivende råd, Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA) (ACFA er sammensat af repræsentanter fra erhvervssammenslutninger inden for produktionssektoren, forarbejdningsindustrien og sektoren for handel med fiskevarer og akvakulturprodukter samt organisationer, der repræsenterer forbruger-, miljø- og udviklingsinteresser) og Komitéen for Fiskeri og Akvakultur. Disse høringer har fundet sted på grundlag af meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning (KOM(2006) 246 endelig), som beskriver principperne for den såkaldte front-loading-proces, og meddelelsen fra Kommissionen til Rådet om fiskerimuligheder for 2009 (KOM(2008) 331 endelig), som beskriver Kommissionens holdninger og intentioner med hensyn til forslagene til TAC'er og kvoter, i afventning af den videnskabelige rådgivning om bestandenes tilstand for 2009.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

De regionale rådgivende råd fastholder, at det er nødvendigt at sørge for, at ændringerne i de årlige TAC'er og kvoter indføres gradvis, for at erhvervets aktiviteter forstyrres mindst muligt. Som det fremgår af den nærmere redegørelse for forslaget i det følgende, er princippet om gradvis justering og begrænsning af de årlige ændringer i fiskerimulighederne blevet indarbejdet i forslaget, hvor dette har kunnet lade sig gøre uden at forringe sårbare ressourcers tilstand.

- Ekspertbistand

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Fiskeribiologi og fiskerøkonomi

Metodevalg

Høring af et uafhængigt internationalt videnskabeligt organ, ICES, og tilrettelæggelse af STECF's plenarmøde.

Væsentligste organisationer/eksperter, der er blevet hørt

- Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES)
- Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).

Sammendrag af den rådgivning, der er modtaget og anvendt

Det er blevet nævnt, at der er potentielt alvorlige risici, som kan gøre uoprettelig skade. Der er enighed om, at der er sådanne risici.

STECF bekræfter rådgivningen fra ICES og har i nogle tilfælde bygget videre på den.

Tiltag til at gøre ekspertrådgivningen offentlig tilgængelig

Alle STECF-rapporter er tilgængelige på GD MARE's websted, når Kommissionen har godkendt dem formelt.

- Konsekvensanalyse

De offentlige myndigheder skal fastsætte fangst- og indsatsbegrænsende foranstaltninger, jf. artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002. De foreslåede foranstaltninger vil, hvis de bliver gennemført, føre til en generel reduktion af EF-fartøjernes fiskerimuligheder.

Forslaget omfatter ikke kun kortsigtede beslutninger, men indgår også i en mere langsigtet strategi, hvor fiskeriet gradvis skal bringes ned på et niveau, som er bæredygtigt på lang sigt.

Den strategi, der er udstukket i forslaget, vil på kort sigt føre til reducerede TAC'er, men efterhånden som de overfiskede bestande bliver genopbygget, vil fangstmulighederne blive øget. Strategiens forventes på mellemlangt til langt sigt at resultere i reduceret miljøpåvirkning som følge af faldende fiskeriindsats, indskrænkninger i fangstsektoren i form af reduktion af antallet af fiskerfartøjer og/eller af den gennemsnitlige fiskeriindsats pr. fartøj og uændrede eller øgede landinger.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

I forslaget fastsættes der fangst- og indsatsbegrænsninger for EF-fiskeriet og for internationalt fiskeri, som EF-fartøjer deltager i, med henblik på at nå den fælles fiskeripolitikens mål om at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt.

- **Retsgrundlag**

Artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget hører under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet er derfor

ikke relevant.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket begrundes således:

Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik og bør derfor gennemføres ved rådeforordninger.

Den pågældende rådeforordning fordele fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, men det står dem fuldstændigt frit for, hvordan de vil fordele disse muligheder mellem regioner eller fiskere, så medlemsstaterne har rige muligheder for at selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hvert år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslåede instrumenter: Forordning

Andre reguleringsmidler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund:

Dette er et forslag til fiskeriforvaltning, som ifølge Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 skal gennemføres ved en årlig rådeforordning, som vedtages med kvalificeret flertal.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget indebærer en forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (i EU og medlemsstaterne), især for så vidt angår kravene i forbindelse med overførsel af data om indsatsforvaltningens anvendelse.

- **Fornyset gennemgang/revision/udløbsklausul**

Forslaget vedrører en årlig forordning for 2009, og der er derfor ingen revisionsklausul.

- **Nærmere beskrivelse af forslaget**

Hvad angår fangstbegrænsninger og indsatsforvaltning er forslaget i overensstemmelse med principperne for den såkaldte front-loading-proces, som er beskrevet i meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning (KOM(2006) 246 endelig), og i meddelelsen fra Kommissionen til Rådet om fiskerimuligheder for 2008 (KOM(2009) 499 endelig), der beskriver Kommissionens holdninger og intentioner i forbindelse med forslagene til TAC'er og kvoter, i afventning af den videnskabelige rådgivning om bestandenes tilstand for 2009. I overensstemmelse med nævnte meddelelse er fiskerimulighederne for et stigende antal bestande som fx torsk, kulmule, tunge, rødspætte og jomfruhummer blevet fastsat på basis af reglerne i de relevante flerårige planer.

I overensstemmelse med front-loading-processen har der fundet høring af interesseparter og medlemsstater sted i årets løb.

Forslaget er desuden i tråd med meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om opnåelse af bæredygtighed i EU's fiskeri ved hjælp af et maksimalt bæredygtigt udbytte (KOM(2006) 360 endelig), idet forslaget ikke medfører øget fiskeridødelighed, hvilket ville være i modstrid med Fællesskabets og medlemsstaternes tilsagn ved verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg om at bevare og genoprette fiskebestandene, så de kan give det maksimalt bæredygtige udbytte, med sigte på snarest og så vidt muligt senest i 2015 at nå disse mål for nedfiskede bestande.

Hvad angår indsatsforvaltning har man med medlemsstaterne siden 2007 drøftet en mulig alternativ ordning baseret på lofter over kW-dage. I den foregående forordning om fiskerimuligheder (for 2008) opretholdt man en indsatsforvaltningsordning, som bygger på havdage pr. fartøjskategori, hvor fartøjerne skal kunne dokumentere, at de har udøvet det pågældende fiskeri, men samtidig blev der givet mulighed for at indføre en alternativ indsatsforvaltning, som bygger på kW-dage på medlemsstatsniveau, for at udnytte fiskerimulighederne mere effektivt og for at fremme bevarelsesforanstaltninger i samråd med fiskeriet. Samtidig blev det aftalt fra 2009 at arbejde hen imod en generel gennemførelse af indsatsforvaltning baseret på et maksimalt antal kW-dage pr. redskabsgruppe. Denne aftale indgik i drøftelserne om torskegenopretningsplanens effektivitet. Det Forenede Kongerige benyttede sig af muligheden for at indføre en alternativ indsatsforvaltningsordning baseret på kW-dage for trawlere i Nordsøen og i farvandene vest for Skotland. Forslaget indebærer et forvaltningsskift til kW-dage for alle medlemsstater omfattet af torskegenopretningsplanen, samtidig med at det i indsatsordningerne for fiskeriet efter tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal og efter sydlig kulmule (bilag IIB og IIC) fortsat vil være muligt at indføre en sådan ordning i 2009. Indførelsen af lofter over kW-dage i bilag IIA giver ikke blot mere gennemsigtige og effektive indsatsbegrænsninger, men letter også den administrative byrde, idet antallet af tilfælde, hvor der gælder indsatsbegrænsninger, vil blive kraftigt reduceret.

Forslaget omfatter fangstbegrænsninger, som er aftalt i visse regionale fiskeriorganisationer. Fangstbegrænsninger og andre henstillinger fra Organisationen for Fiskeriet i Det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO), Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav (SPFO), Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT), Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC), Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i

Antarktis (CCAMLR), Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) og Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) foreligger først efter disse organisationers årsmøder i november og december 2008. Der foreligger endnu ingen TAC'er for bestande i grønlandske farvande og bestande, der deles med Norge, fordi samrådene først afsluttes i november og december 2008. Disse TAC'er er anført som "pm" (pro memoria).

Det skal også bemærkes, at i bilag II, der vedrører fiskeriindsatsbegrænsninger for fartøjer som led i genopretningen af visse bestande, herunder torsk, er den maksimale tilladte indsats, hvad enten den måles i havdage pr. fartøj eller i kW-dage pr. indsatsgruppe, for øjeblikket også anført som pm, da Kommissionen stadig er i gang med at analysere oplysningerne og rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) vedrørende fangsttendenser til og med 2007. STECF holder plenarmøde i november 2008, hvorefter den endelige rapport vil blive offentliggjort på STECF's websted. Analysen af metoderne til fastsættelse af den endelige fiskeriindsats for fiskeriet efter tobis i ICES-område III a og IV og EF-farvande i ICES-område II a er endnu ikke afsluttet.

Hvad angår indsatsforvaltningen af dybhavsbestande, så vedtog Rådet i december 2006 en 10 % reduktion i fiskeriindsatsen for dybhavsarter i forhold til 2005-niveauerne. Denne reduktion er imidlertid mindre end de 35 %, som Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) krævede. Det er nødvendigt med en yderligere reduktion på 10 % i forhold til samme referenceniveau, for at Fællesskabet kan opfylde sine internationale forpligtelser og for at beskytte bestande, der, som ICES har understreget igennem flere år, er yderst sårbare, og som kræver øjeblikkelig beskyttelse på grund af deres ekstremt lave reproduktionspotentiale.

Ordninger for forvaltning i løbet af året af truede bestande, fx ansjos i Biscayabugten og tobis, sperling og brisling i Nordsøen, bevares. I sådanne tilfælde kan fiskerimuligheder, der foreslås for den første del af 2009, i løbet af året revideres på basis af videnskabelig rådgivning gennem kommissionsforordninger, som gør det muligt hurtigt at gennemføre påtænkte forvaltningsforanstaltninger.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2009 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹, særlig artikel 20,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år², særlig artikel 2,

[under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 423/2004 af 26. februar 2004 om foranstaltninger til genopretning af torskbestande³, særlig artikel 6 og 8,]

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand⁴, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005 om foranstaltninger til genopretning af bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer i Det Cantabriske Hav og ud for den vestlige del af Den Iberiske Halvø⁵, særlig artikel 4 og 8,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 388/2006 af 23. februar 2006 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i Biscayabugten⁶, særlig artikel 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 509/2007 af 7. maj 2007 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal⁷, særlig artikel 3 og 5,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 af 11. juni 2007 om en flerårig plan for fiskeriet efter rødspætte og tunge i Nordsøen⁸, særlig artikel 6 og 9,

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

³ EUT L 70 af 9.3.2004, s. 8.

⁴ EUT L 150 af 30.4.2004, s. 1.

⁵ EUT L 345 af 28.12.2005, s. 5.

⁶ EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1.

⁷ EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7.

⁸ EUT L 157 af 19.6.2007, s. 1.

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 2371/2002 skal Rådet træffe fornødne foranstaltninger til at sikre adgang til farvande og ressourcer og fortsat bæredygtigt fiskeri under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige rådgivning, herunder især rapporten fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (2) Ifølge artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 skal Rådet fastsætte samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) for de enkelte fiskerier eller fiskerigrupper. Fiskerimulighederne bør tildeles medlemsstaterne og tredjelande efter kriterierne i artikel 20 i nævnte forordning.
- (3) For at sådanne TAC'er og kvoter kan forvaltes effektivt, bør der fastsættes særlige betingelser for fiskeriet.
- (4) Det er nødvendigt på EF-plan at fastlægge principper og visse procedurer for fiskeriforvaltning, så medlemsstaterne kan forvalte de fartøjer, der fører deres flag.
- (5) Artikel 3 i forordning (EF) nr. 2371/2002 indeholder definitioner, der er relevante for fordelingen af fiskerimuligheder.
- (6) Fiskerimulighederne bør udnyttes i overensstemmelse med den gældende fællesskabslovgivning på området, navnlig Kommissionens forordning (EØF) nr. 2807/83 af 22. september 1983 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster⁹, Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerfartøjers karakteristika¹⁰, Kommissionens forordning (EØF) nr. 1381/87 af 20. maj 1987 om fastsættelse af mærknings- og dokumentationsbestemmelser for fiskerfartøjer¹¹, Rådets forordning (EØF) nr. 3880/91 af 17. december 1991 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav¹², Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik¹³, Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser¹⁴, Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer¹⁵, Rådets forordning (EF) nr. 1434/98 af 29. juni 1998 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevareindustrien¹⁶, Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande¹⁷, Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003

⁹ EFT L 276 af 10.10.1983, s. 1.

¹⁰ EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1.

¹¹ EFT L 132 af 21.5.1987, s. 9.

¹² EFT L 365 af 31.12.1991, s. 1.

¹³ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

¹⁴ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

¹⁵ EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.

¹⁶ EFT L 191 af 7.7.1998, s. 10.

¹⁷ EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6.

om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF¹⁸, Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2003 af 18. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer¹⁹, forordning (EF) nr. 423/2004, Rådets forordning (EF) nr. 601/2004 af 22. marts 2004 om tekniske foranstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis²⁰, forordning (EF) nr. 811/2004, Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 af 20. december 2005 om en genopretningsplan for hellefisk inden for rammerne af Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav²¹, forordning (EF) nr. 2166/2005, forordning (EF) nr. 388/2006, Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet²², forordning (EF) nr. 509/2007, Rådets forordning (EF) nr. 520/2007 af 7. maj 2007 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter²³, forordning (EF) nr. 676/2007, Rådets forordning (EF) nr. 1386/2007 af 22. oktober 2007 om indførelse af bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav²⁴, Rådets forordning (EF) nr. [...] /2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande²⁵ og Rådets forordning (EF) nr. [...] om fastsættelse af EF-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2009 og 2010²⁶.

- (7) Det bør tydeliggøres, at bestemmelserne i denne forordning bør anvendes, hvis marine organismer, der er fanget under fiskeri, hvor formålet udelukkende er at foretage videnskabelige undersøgelser, sælges, opbevares, frembydes eller udbydes til salg uanset formål.
- (8) Ifølge videnskabelig rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) bør der fortsat anvendes en ordning til forvaltning af fangstbegrænsningerne for ansjos i ICES-område VIII. Kommissionen bør fastsætte de endelige fangstbegrænsninger for fiskeriet efter ansjos i ICES-område VIII på baggrund af videnskabelige oplysninger, som indsamles i første halvdel af 2008, og på baggrund af drøftelser i forbindelse med en flerårig plan for ansjos.
- (9) I henhold til rådgivning fra ICES er det nødvendigt at bevare og revidere en ordning for forvaltning af fiskeriindsatsen for tobis i ICES-område III a og IV og EF-farvande i ICES-område II a.
- (10) På baggrund af den seneste videnskabelige rådgivning fra ICES bør fiskeriindsatsen reduceres yderligere for visse dybhavsarter som en overgangsforanstaltning.

¹⁸ EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1.

¹⁹ EUT L 333 af 20.12.2003, s. 17.

²⁰ EUT L 97 af 1.4.2004, s. 16.

²¹ EUT L 340 af 23.12.2005, s. 3.

²² EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6.

²³ EUT L 123 af 12.5.2007, s. 3.

²⁴ EUT L 318 af 5.12.2007, s. 1.

²⁵ EUT [...] af [...], s. [...].

²⁶ EUT [...] af [...], s. [...].

- (11) Ifølge artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 skal Rådet træffe afgørelse om betingelserne i forbindelse med fangstbegrænsninger og/eller begrænsninger af fiskeriindsatsen. Det fremgår af den videnskabelige rådgivning, at fangster langt ud over de aftalte TAC'er skader fiskeriets bæredygtighed. Der bør derfor fastsættes tilknyttede betingelser, der vil give en bedre gennemførelse af de aftalte fiskerimuligheder.
- (12) Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO) vedtog på sit årsmøde i 2008 en række tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør gennemføres.
- (13) [Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) vedtog på sit XXVI. årsmøde i 2007 relevante fangstbegrænsninger for bestande, som etablerede fiskerier i de lande, der er medlemmer af CCAMLR, har adgang til. CCAMLR godkendte også EF-fartøjers deltagelse i forsøgsfiskeri efter *Dissostichus* spp. i FAO-underområde 88.1 og 88.2 og i FAO-afsnit 58.4.1, 58.4.2, 58.4.3a) og 58.4.3b) og fastsatte fangst- og bifangstbegrænsninger samt specifikke tekniske foranstaltninger for det pågældende fiskeri. Disse begrænsninger og tekniske foranstaltninger bør også anvendes.]
- (14) [Med henblik på at overholde de internationale forpligtelser, som Fællesskabet har påtaget sig som kontraherende part i CCAMLR, herunder forpligtelsen til at anvende de foranstaltninger, der vedtages af CCAMLR-Kommissionen, bør de TAC'er, som denne har vedtaget for fangståret 2008/09, og de dertil svarende fangstperioder anvendes.]
- (15) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år²⁷ bør det fastslås, hvilke bestande der omfattes af de forskellige foranstaltninger, der er fastsat i nævnte forordning.
- (16) Fællesskabet har efter den procedure, der er fastsat i fiskeriaftalerne eller -protokollerne, holdt samråd med Norge²⁸, Færøerne²⁹ og Grønland³⁰ om fiskerirettigheder.
- (17) Fællesskabet er kontraherende part i en række regionale fiskeriorganisationer. Disse fiskeriorganisationer har anbefalet, at der fastsættes fangstbegrænsninger og/eller indsatsbegrænsninger og andre bevarelsesbestemmelser for visse arter. Fællesskabet bør derfor gennemføre disse henstillinger.
- (18) For at følge den henstilling, som Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) vedtog i november 2008 bør der vedtages bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for dybhavsarter i det NEAFC-regulerede område, især for så vidt angår indsatsniveauer.

²⁷ EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

²⁸ EFT L 226 af 29.8.1980, s. 48.

²⁹ EFT L 226 af 29.8.1980, s. 12.

³⁰ EUT L 172 af 30.6.2007, s. 1.

- (19) I 2008 blev der givet tilladelse til under visse omstændigheder at anvende alternative ordninger til indsatsforvaltning baseret på lofter over kW-dage med henblik på gradvis generel indførelse af en sådan ordning. Der vil ske et generelt skift til forvaltning ved hjælp af lofter over kW-dage i 2009 for indsatsbegrænsninger i forbindelse med genopretningsplanen for torsk, mens den nuværende ordning vil blive opretholdt i 2009 for andre indsatsordninger, idet det dog står medlemsstaterne frit for, om de vil indføre ordninger med kW-dage.
- (20) En række midlertidige bestemmelser om anvendelsen af fartøjsovervågningssystemdata (FOS-data) bør opretholdes, for at kontrollen og overvågningen af indsatsforvaltningen kan blive mere effektiv.
- (21) Med henblik på tilpasning af fiskeriindsatsbegrænsningerne for tunge, jf. forordning (EF) nr. 509/2007, bør der indføres alternative ordninger for at forvalte fiskeriindsatsen i overensstemmelse med TAC'erne, jf. artikel 5, stk. 2, i nævnte forordning.
- (22) Med henblik på tilpasning af fiskeriindsatsbegrænsningerne for rødspætte og tunge, jf. forordning (EF) nr. 676/2007, bør der indføres alternative ordninger for at forvalte fiskeriindsatsen i overensstemmelse med TAC'erne, jf. artikel 9, stk. 2, i nævnte forordning.
- (23) For torskebestandene i Nordsøen, Skagerrak og den vestlige del af Den Engelske Kanal, Det Irske Hav og vest for Skotland og kulmule- og jomfruhummerbestandene i ICES-område VIII c og IX a bør de tilladte indsatsniveauer i forvaltningsordningerne tilpasses.
- (24) Som hjælp til bevarelsen af fiskebestandene bør der i 2009 gennemføres en række supplerende kontrolforanstaltninger og tekniske fiskeribestemmelser.
- (25) Under hensyntagen til Kommissionens erklæring på rådsmødet (fiskeriministre) i december 2007 og efter yderligere videnskabelige analyser og samråd med aktørerne i 2008 bør der, ud over fangstbegrænsninger med henblik på at regulere direkte fiskeri efter og bifangster af byrkelange, træffes foranstaltninger til at beskytte koncentrationer af gydebestande af byrkelange i ICES-område VI a.
- (26) Videnskabelige undersøgelser har dokumenteret, at fiskeripraksis ved fiskeri med garn og indfiltringsnet i ICES-område VI a, VI b, VII b, VII c, VII j, VII k, VIII, IX, X og XII udgør en alvorlig trussel mod dybhavsarterne. Der bør dog træffes overgangsforanstaltninger, som giver mulighed for sådant fiskeri på visse betingelser, indtil der vedtages mere permanente foranstaltninger.
- (27) [Ifølge de aftalte konklusioner mellem Fællesskabet og Norge af [...] november 2008 bør der i første del af 2009 afprøves tekniske foranstaltninger til forøgelse af trukne redskabers selektivitet med henblik på at reducere udsmid af hvilling i Nordsøen.]
- (28) For at sikre en bæredygtig udnyttelse af kulmule- og jomfruhummerbestanden og reducere udsmid bør der gives tilladelse til at anvende den seneste udvikling inden for selektive redskaber i ICES-område VIII a, VIII b og VIII d.
- (29) Det bør i visse beskyttede områder for jomfruhummer, hvor fiskeri er forbudt, være tilladt at anvende redskaber, der ikke fanger jomfruhummer.

- (30) I lyset af rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STEFCF) er det ikke nødvendigt at lukke visse gydeområder for sild for at sikre bæredygtig udnyttelse af denne art i ICES-område VI a.
- (31) Kontrollen med landing og omladning af fisk, som tredjelandsfartøjer har frosset ned efter fangst, i EF-havne bør opretholdes som anbefalet af NEAFC. I 2008 anbefalede NEAFC at opføre en række fartøjer på listen over fartøjer, der bevisligt har udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Henstillingen bør gennemføres i fællesskabsretten.
- (32) For at bidrage til bevarelsen af blæksprutte og især beskytte unge individer bør der i 2009 fortsat gælde et mindstemål for blæksprutte fra farvande, der henhører under tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion, og som ligger i det område, der reguleres af Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF), indtil der vedtages en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 850/98.
- (33) I lyset fra rådgivningen fra STECF bør elektrofiskeri med bomtrawl tillades i 2009 i ICES-område IV c og den sydlige del af område IV b på visse betingelser.
- (34) [Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) nåede ikke til enighed om fangstbegrænsninger for gulfinnet tun, storøjet tun og bugstribet bonit på sit årsmøde i 2008, og selv om Fællesskabet ikke er medlem af IATTC, bør der vedtages foranstaltninger, der skal sikre bæredygtig forvaltning af ressourcerne under denne organisations jurisdiktion.]
- (35) [Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC) vedtog på sit tredje årsmøde indsatsbegrænsninger for gulfinnet tun, storøjet tun, bugstribet bonit, sværdfisk og sydlig hvid tun samt tekniske foranstaltninger for behandling af bifangster. Fællesskabet har været medlem af WCPFC siden januar 2005. Disse foranstaltninger bør derfor gennemføres i EF-retten, så det sikres, at bestandene under denne organisations jurisdiktion forvaltes bæredygtigt.]
- (36) På årsmøderne i 2007 og 2008 vedtog Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) en række henstillinger om tekniske foranstaltninger for visse fiskerier i Middelhavet og en ordning for havnestatskontrol, hvorved der indførtes et system for inspektion i havn med henblik på at bekæmpe IUU-fiskeri under de særlige forhold, der gør sig gældende i GFCM-området, og hindre IUU-fartøjer i at anvende GFCM-parternes havne. For at bidrage til bevarelsen af fiskebestandene og for at beskytte miljøet mod fiskeriets skadelige virkninger bør disse foranstaltninger gennemføres i 2009 i afventning af, at der udstedes en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1967/2006. Under hensyntagen til den eksisterende forpligtelse i EF-bestemmelserne til at inspicere fartøjer, der fisker efter almindelig tun, og for at sikre, at de inspektioner, der kræves i henhold til GFCM-henstillingen, skal give de ønskede resultater, bør procentsatsen for inspektion forhøjes, så den bliver højere end den minimumsprocentsats, som GFCM anbefaler.
- (37) Organisationen for Fiskeriet i Det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO) vedtog på sit årsmøde i 2008 fangstbegrænsninger for yderligere to fiskebestande inden for SEAFO-konventionsområdet. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EF-retten.

- (38) [Tunkommissionen for Det Indiske Ocean (IOTC) vedtog på sit årsmøde i 2007 og 2008 en række forvaltnings- og kontrolforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EF-retten.]
- (39) [På det tredje internationale møde med henblik på at oprette en ny regional fiskeriforvaltningsorganisation for det sydlige Stillehav (SPFO), som fandt sted i maj 2007, enedes deltagerne om at vedtage midlertidige foranstaltninger til regulering af pelagisk fiskeri og bundfiskeri i det sydlige Stillehav. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EF-retten.]
- (40) [Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) vedtog på sit årsmøde i 2008 kvoter og justerede kvoter, der afspejler de kontraherende parter under- eller overudnyttelse af fiskerimulighederne. ICCAT vedtog endvidere en teknisk bevarelsesforanstaltning for sværdfisk i Middelhavet for 2009. For at bidrage til bevarelsen af fiskebestandene bør denne foranstaltning gennemføres.]
- (41) For at sikre, at tredjelandsfartøjers fangster af blåhvilling i EF-farvande registreres korrekt, bør bestemmelserne for skærpet kontrol af disse fartøjer bibeholdes.
- (42) Fællesskabet har været samarbejdende ikke-medlem af Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) siden januar 2007. Konventionen, hvorved denne kommission er oprettet, afstikker rammerne for et tættere internationalt samarbejde med henblik på at sikre bevarelse og optimal udnyttelse af sydlig tun. Som samarbejdende ikke-medlem har Fællesskabet forpligtet sig til at gennemføre de foranstaltninger, som CCSBT vedtager. CCSBT vedtog på sit årsmøde i 2008 fangstbegrænsninger for fiskebestande i CCSBT-konventionsområdet for EF-fartøjer. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EF-retten.
- (43) Ifølge artikel 6, stk. 9, i tiltrædelsesakten af 2003 er det Fællesskabets ansvar at forvalte de fiskeriaftaler, som de nye medlemsstater har indgået med tredjelande. Polen har været medlem af konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav (CCMPCBS) siden 1994. Konventionen vedtog på sit årsmøde i 2008 forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger for sejressourcerne i det centrale Beringshav. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EF-retten.
- (44) For at sikre EF-fiskernes udkomme og for ikke at bringe ressourcerne i fare og undgå, at udløbet af Rådets forordning (EF) nr. 40/2008 af 16. januar 2008 om fastsættelse for 2008 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger³¹, skaber problemer, bør der åbnes for disse fiskerier fra den 1. januar 2009, ligesom visse af forordningens bestemmelser bør forblive i kraft i januar 2009. På grund af sagens hastende karakter bør der indrømmes en undtagelse fra den periode på seks uger, der er nævnt i punkt I, nr. 3, i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber -

³¹ EUT L 19 af 23.1.2008, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 **Genstand**

Ved denne forordning fastsættes der fiskerimuligheder for 2009 for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande og dertil knyttede betingelser for udnyttelse af disse fiskerimuligheder.

Derudover fastsættes der visse fangstindsatsbegrænsninger og dertil knyttede betingelser for januar 2010, og for visse antarktiske bestande fastsættes der fiskerimuligheder og særlige betingelser for de perioder, der er anført i bilag IE.

Artikel 2 **Anvendelsesområde**

1. Medmindre andet er fastsat, gælder denne forordning for:
 - a) EF-fiskerfartøjer (i det følgende benævnt "EF-fartøjer")
 - b) fiskerfartøjer, der fører et tredjeland's flag og er registreret i et tredjeland (i det følgende benævnt "tredjeland's fiskerfartøjer") i Fællesskabets farvande (i det følgende benævnt "EF-farvande").
2. Uanset stk. 1 gælder denne forordnings bestemmelser, med undtagelse af punkt 4.2 i bilag III og fodnote 1 til bilag XI, ikke for fiskeri, som udelukkende finder sted med henblik på videnskabelige undersøgelser, der udføres med tilladelse fra en medlemsstat, hvis flag fartøjet fører, og under dennes myndighed, og som Kommissionen og de medlemsstater, i hvis farvande undersøgelserne foregår, på forhånd er blevet underrettet om. Medlemsstater, der driver fiskeri med henblik på videnskabelige undersøgelser, skal underrette Kommissionen, de medlemsstater, i hvis farvande undersøgelserne foregår, ICES og STECF om alle fangster fra sådant fiskeri.

Artikel 3 **Definitioner**

Ved anvendelsen af denne forordning gælder følgende definitioner ud over definitionerne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2371/2002:

- a) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC): den mængde, der hvert år kan fanges og landes af hver bestand

- b) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Fællesskabet, medlemsstaterne eller tredjelande
- c) "internationale farvande": farvande, der ikke hører ind under nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion

Artikel 4 **Fiskeriområder**

I denne forordning forstås ved:

- a) "ICES-områder" (Det Internationale Havundersøgelsesråd): de ICES-inddelinger, der er defineret i forordning (EØF) nr. 3880/91
- b) "Skagerrak": farvandet, der afgrænses mod vest af en ret linje fra Hanstholm fyr til Lindesnes fyr og mod syd af en ret linje fra Skagen fyr til Tistlarna fyr og herfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst
- c) "Kattegat": farvandet, der afgrænses mod nord af en ret linje fra Skagen fyr til Tistlarna fyr og derfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst og mod syd af en ret linje fra Hasenøre til Gnibens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen
- d) "Cadizbugten": den del af ICES-område IX a, der ligger øst for 7°23'48" V
- e) "GFCM-området" (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet): området som defineret i Rådets afgørelse 98/416/EF af 16. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet³²
- f) "CECAF-områder" (det østlige centrale Atlanterhav eller FAO-område 34): områder som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2597/95 af 25. oktober 1995 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster, taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav³³
- g) "NEAFC-konventionsområdet": de farvande, der er anført i artikel 1 i konventionen, der er knyttet til Rådets afgørelse 81/608/EØF af 13. juli 1981 om indgåelse af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav³⁴
- h) "NEAFC-reguleret område": de farvande i NEAFC-konventionsområdet, som ligger uden for de farvande, der henhører under NEAFC-parternes jurisdiktion
- (i) "NAFO-områder" (Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav): områder som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 2018/93 af 30. juni 1993 om

³² EFT L 190 af 4.7.1998, s. 34.

³³ EFT L 270 af 13.11.1995, s. 1.

³⁴ EFT L 227 af 12.8.1981, s. 21.

indberetning af statistiske oplysninger om medlemsstaternes fangster og fiskeriaktivitet i det nordvestlige Atlanterhav³⁵

- j) "NAFO-reguleret område": den del af området under NAFO-konventionen (Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav), der ikke hører ind under kyststaternes højhedsområde eller jurisdiktion
- k) "SEAFO-områder" (Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav): områder som defineret i Rådets afgørelse 2002/738/EF af 22. juli 2002 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i det sydøstlige Atlanterhav³⁶
- l) "ICCAT-området" (Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet): området som defineret i Rådets afgørelse 86/238/EØF af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet som ændret ved den protokol, der er knyttet som bilag til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris³⁷
- m) "CCAMLR-områder" (konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis): områder som defineret i forordning (EF) nr. 601/2004
- n) "IATTC-området" (Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk): området som defineret i Rådets afgørelse 2006/539/EF af 22. maj 2006 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om styrkelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, der blev oprettet ved konventionen af 1949 mellem Amerikas Forenede Stater og Republikken Costa Rica³⁸
- o) "IOTC-området" (Tunkommissionen for Det Indiske Ocean): området som defineret i Rådets afgørelse 95/399/EF af 18. september 1995 om Fællesskabets tiltrædelse af aftalen om oprettelse af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean³⁹
- p) "SPFO-området" (Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav): havet syd for Ækvator, nord for CCAMLR-konventionsområdet, øst for SIOFA-konventionsområdet som defineret i Rådets afgørelse 2006/496/EF af 6. juli 2006 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean⁴⁰ og vest for de sydamerikanske staters fiskerijurisdiktionsområder
- q) "WCPFC-området" (Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav): området som defineret i Rådets afgørelse 2005/75/EF af 26. april 2004 om

³⁵ EFT L 186 af 28.7.1993, s. 1.

³⁶ EFT L 234 af 31.8.2002, s. 39.

³⁷ EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33.

³⁸ EUT L 224 af 16.8.2006, s. 22.

³⁹ EFT L 236 af 5.10.1995, s. 24.

⁴⁰ EUT L 196 af 18.7.2006, s. 14.

Fællesskabets tiltrædelse af konventionen om bevarelse og forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande i det vestlige og centrale Stillehav⁴¹

- r) "Beringshavets højsøområde": det højsøområde i Beringshavet, der ligger uden for 200 sømil fra de basislinjer, som det ydre territorialfarvands bredde måles fra for kyststaterne ved Beringshavet.

KAPITEL II

Fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for EF-fartøjer

Artikel 5

Fangstbegrænsninger og fordeling heraf

1. I bilag I fastsættes fangstbegrænsningerne for EF-fartøjer i EF-farvande og visse andre farvande og fordelingen heraf mellem medlemsstaterne samt yderligere betingelser, jf. artikel 2 i forordning (EF) nr. 847/96.
2. EF-fartøjer bemyndiges på betingelserne i artikel 11, 20 og 21 og under overholdelse af de kvoter, der er fastsat i bilag I, til at fiske i farvande under Færøernes, Grønlands, Islands og Norges fiskerijurisdiktion og i fiskeriområdet omkring Jan Mayen.
3. Kommissionen fastsætter fangstbegrænsninger for fiskeriet efter tobis i ICES-område III a og IV og EF-farvande i ICES-område II a, jf. bestemmelserne i bilag IID, punkt 6.
4. Kommissionen fastsætter Fællesskabets fangstbegrænsninger for lodde i grønlandske farvande i ICES-område V og XIV til 7,7 % af TAC'en for lodde, så snart TAC'en er fastsat.
5. Fangstbegrænsninger for sperling i ICES-område III a og EF-farvande i ICES-område II a og IV og for brisling i EF-farvande i ICES-område II a og IV revurderes eventuelt af Kommissionen efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002 på baggrund af videnskabelige oplysninger, som indsamles i første halvdel af 2009.
6. Kommissionen kan fastsætte fangstbegrænsninger for fiskeriet efter ansjos i ICES-område VIII efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2009 på baggrund af videnskabelige oplysninger, som indsamles i første halvdel af 2009.
7. Som følge af en revurdering af bestanden af sperling i henhold til stk. 5 revurderer Kommissionen eventuelt fangstbegrænsningerne for hvilling i ICES-område III a og ICES-område IV og i EF-farvande i ICES-område II a og for kuller i ICES-område III a og i EF-farvande i ICES-område III b, III c og III d og i ICES-område IV samt i EF-farvande i ICES-område II a efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning

⁴¹ EUT L 32 af 4.2.2005, s. 1.

(EF) nr. 2371/2002 for at tage hensyn til industribifangster i forbindelse med sperlingfiskeriet.

Artikel 6 **Forbudte arter**

Det er forbudt for EF-fartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade og lande følgende arter i alle EF-farvande og farvande uden for Fællesskabet:

- brugde (*Cetorhinus maximus*)
- stor hvid haj (*Carcharodon carcharias*).

Artikel 7 **Særlige fordelingsbestemmelser**

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat i bilag I, er ikke til hinder for:
 - a) udveksling, jf. artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002
 - b) omfordeling, jf. artikel 21, stk. 4, artikel 23, stk. 1, og artikel 32, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93 og artikel 23, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002 eller artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. [...] /2008
 - c) supplerende landing, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96
 - d) tilbageholdelse af mængder, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96
 - e) nedsættelser, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 847/96.
2. Ved tilbageholdelse af kvoter, der skal overføres til 2010, anvendes artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 som undtagelse fra samme forordning på alle bestande, som der er fastsat en analytisk TAC for.

Artikel 8 **Fiskeriindsatsbegrænsninger og dertil knyttede betingelser for forvaltningen af bestande**

1. For perioden 1. februar 2009 - 31. januar 2010 gælder de fiskeriindsatsbegrænsninger og dertil knyttede betingelser, der er fastsat i:
 - a) bilag IIA for forvaltningen af visse bestande i Kattegat, Skagerrak, ICES-område IV, VI a, VII a, VII d, VII e-k og EF-farvande i ICES-område II a og V b
 - b) bilag IIB for forvaltningen af kulmule- og jomfruhummerbestandene i ICES-område VIII c og IX a med undtagelse af Cadizbugten
 - c) bilag IIC for forvaltningen af tungebestandene i ICES-område VII e

- d) bilag IID for forvaltningen af tobisbestandene i ICES-område III a og IV og EF-farvande i ICES-område II a.
- 2. For perioden 1. januar 2009 - 31. januar 2009 gælder fiskeriindsatsbegrænsningerne og de dertil knyttede betingelser i bilag IIA, IIB, IIC og IID til forordning (EF) nr. 40/2008 fortsat for de bestande, der er omhandlet i stk. 1.
- 3. Kommissionen fastsætter fiskeriindsatsbegrænsningerne for 2009 for fiskeriet efter tobis i ICES-område III a og IV og EF-farvande i ICES-område II a efter bestemmelserne i bilag IID, punkt 4 og 5.
- 4. Medlemsstaterne sørger for, at fiskeriindsatsen i 2009, målt i kW-dage til havs, for fartøjer med dybhavsfiskeritilladelse ikke overstiger 65 % af den gennemsnitlige årlige fiskeriindsats, som fiskerfartøjerne i den pågældende medlemsstat udøvede i 2003 på fangstrejser, hvortil der var givet dybhavsfiskeritilladelse, og/eller hvor der blev fanget dybhavsarter, jf. bilag I og II til forordning 2347/2002. Dette stykke gælder kun for fangstrejser, hvor der er fanget over 100 kg dybhavsarter, med undtagelse af guldlaks.

Artikel 9

Betingelser for landing af fangster og bifangster

- 1. Fisk fra bestande, for hvilke der er fastsat fangstbegrænsninger, må kun opbevares om bord eller landes, hvis:
 - a) fangsterne er taget af fartøjer fra en medlemsstat, der har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt, eller
 - b) fangsterne udgør en del af en EF-andel, der ikke er blevet fordelt som kvoter mellem medlemsstaterne, og denne andel ikke er opbrugt.
- 2. Uanset stk. 1 kan følgende fisk opbevares om bord og landes, selv om en medlemsstat ikke har nogen kvoter eller kvoterne eller andelene er opbrugt:
 - a) andre arter end sild og makrel, hvis
 - i) de er fanget blandet med andre arter med redskaber med en maskestørrelse på under 32 mm, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 850/98, og
 - ii) fangsterne hverken sorteres om bord eller ved landingeller
 - b) makrel, hvis
 - i) den fanges blandet med hestemakrel eller sardin
 - ii) makrelmængden ikke overstiger 10 % af den samlede vægt af mængden af makrel, hestemakrel og sardin om bord, og

- iii) fangsterne hverken sorteres om bord eller ved landing.
- 3. Alle landinger afskrives på kvoten eller, hvis Fællesskabet andel ikke er blevet fordelt som kvoter mellem medlemsstaterne, på Fællesskabets andel, medmindre det drejer sig om fangster taget i henhold til stk. 2.
- 4. Den procentvise andel af bifangster og bifangsternes anvendelse bestemmes efter artikel 4 og 11 i forordning (EF) nr. 850/98.

Artikel 10

Usorterede landinger i ICES-område III a, IV og VII d og EF-farvande i ICES-område II a

- 1. Artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1434/98 om forbud mod opbevaring af sild om bord under visse omstændigheder gælder ikke for sild, der er fanget i ICES-område III a, IV og VII d og EF-farvande i ICES-område II a.
- 2. Når en medlemsstat har nået fangstbegrænsningerne for fiskeri efter sild i ICES-område III a, IV og VII d og EF-farvande i ICES-område II a, er det forbudt for fartøjer, der fører dens flag, og som er registreret i Fællesskabet og udøver de fiskerier, som sådanne fangstbegrænsninger gælder for, at lande usorterede fangster, der indeholder sild.
- 3. Medlemsstaterne sørger for, at der indføres en passende stikprøveordning, så der kan foretages effektiv kontrol af usorterede landinger pr. art fanget i ICES-område III a, IV og VII d og EF-farvande i ICES-område II a.
- 4. Usorterede fangster taget i ICES-område III a, IV og VII d og EF-farvande i ICES-område II a må kun landes i havne og på landingssteder, hvor der findes en stikprøveordning som omhandlet i stk. 3.

Artikel 11

Adgangsbegrænsninger

EF-fartøjer må ikke fiske i Skagerrak inden for 12 sømil fra Norges basislinjer. Fartøjer, der fører dansk eller svensk flag, kan dog fiske indtil fire sømil fra Norges basislinjer.

Artikel 12

Måling af maskestørrelse og tråddykkelse

Maskestørrelser og tråddykkelser omhandlet i nærværende forordning måles i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 129/2003 af 24. januar 2003 om de nærmere regler for bestemmelse af fiskeredskabers maskestørrelse og tråddykkelse⁴², når EF-fiskerfartøjer inspiceres af EF-kontrollører, kontrollører fra Kommissionen og nationale kontrollører.

⁴² EFT L 22 af 25.1.2003, s. 5.

Artikel 13

Tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i en overgangsperiode

I bilag III fastsættes tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes for EF-fartøjer i en overgangsperiode.

KAPITEL III

Fangstbegrænsninger og dertil knyttede betingelser for tredjelandsfiskerfartøjer

Artikel 14

Tilladelse

Fiskerfartøjer, der sejler under Venezuelas eller Norges flag, og fiskerfartøjer, der er registreret på Færøerne, kan fiske i EF-farvande inden for de fangstbegrænsninger, der er fastsat i bilag I, og under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i kapitel III i forordning (EF) nr. [...] /2008 og artikel 15-18 og 22-27 i nærværende forordning.

Artikel 15

Forbudte arter

Det er forbudt for tredjelandsfiskerfartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade og lande følgende arter i alle EF-farvande:

- brugde (*Cetorhinus maximus*)
- stor hvid haj (*Carcharodon carcharias*).

Artikel 16

Geografiske restriktioner

1. Fiskerfartøjer, der sejler under norsk flag, eller som er registreret på Færøerne, har kun adgang til at fiske i de dele af fiskerizonen på 200 sømil, som ligger mere end 12 sømil fra medlemsstaternes basislinjer i ICES-område IV, Kattegat og Atlanterhavet nord for 43°00' N, undtagen det område, der er omhandlet i artikel 18 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
2. Fiskeri i Skagerrak med fiskerfartøjer, der fører norsk flag, er tilladt i områder, der ligger mere end fire sømil fra Danmarks og Sveriges basislinjer.
3. Fiskerfartøjer, der fører Venezuelas flag, har kun adgang til at fiske i de dele af fiskerizonen på 200 sømil, som ligger mere end 12 sømil fra departementet Fransk Guyanas basislinjer.

Artikel 17
Gennemsejling af EF-farvande

Tredjelandsfiskerfartøjer, der gennemsejler EF-farvande, skal stuve deres redskaber, så de ikke umiddelbart kan bruges, jf. følgende betingelser:

- a) net, synk og lignende udstyr skal være adskilt fra dets skovle og dets slæbe- og trawlliner samt wirer
- b) redskaber, der befinder sig på eller over dækket, skal være solidt fastgjort til en del af overbygningen.

Artikel 18
Betingelser for landing af fangster og bifangster

Fisk fra bestande, for hvilke der er fastsat fangstbegrænsninger, må ikke opbevares om bord eller landes, medmindre fangsterne er taget af tredjelandsfiskerfartøjer, der har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

Artikel 19
Tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i en overgangsperiode

I bilag III fastsættes tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, som skal anvendes for tredjelandsfiskerfartøjer i en overgangsperiode.

KAPITEL IV
FISKERITILLADELSER TIL EF-FARTØJER

Artikel 20
Fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser

- 1. Følgende EF-fartøjer er fritaget for kravet en fiskeritilladelse, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. [...] /2008, når de fisker i norske farvande i Nordsøen:
 - a) fartøjer med en tonnage på højst 200 GT
 - b) fartøjer, der driver konsumfiskeri efter andre arter end makrel, eller
 - c) fartøjer, der fører svensk flag, og som fisker i tråd med gældende praksis.
- 3. Det maksimale antal fiskeritilladelser og de dertil knyttede betingelser for EF-fartøjer, der fisker i tredjelandsfarvande, er fastsat i bilag IV, del I.
- 4. Hvis en medlemsstat på basis af artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002 overfører kvoter til en anden medlemsstat som led i en bytteaftale (swap) i de fiskeriområder, der er nævnt i bilag IV, del I, skal overførslen ledsages af den relevante overdragelse af fiskeritilladelser og meddeles Kommissionen. Det samlede

antal fiskeritilladelser for hvert fiskeriområde, jf. bilag IV, del I, må dog ikke overskrides.

5. EF-fartøjer skal overholde de bevarelses- og kontrolforanstaltninger og alle andre bestemmelser, der gælder for det område, hvor de fisker.

Artikel 21

Færøerne

EF-fartøjer, som har tilladelse til direkte fiskeri efter en bestemt art i færøske farvande, kan fiske direkte efter andre arter, forudsat at de på forhånd giver de færøske myndigheder meddelelse herom.

KAPITEL V FISKERITILLADELSER TIL TREDJELANDSFISKERFARTØJER

Artikel 22

Krav om fiskeritilladelse

1. Fiskerfartøjer på under 200 GT, der fører norsk flag, er fritaget for kravet om fiskeritilladelse, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. [...] /2008, når de fisker i EF-farvande.
2. Fiskeritilladelser udstedt til tredjelandsfiskerfartøjer, der fisker i EF-farvande, skal medføres om bord. Fartøjer, der er registreret på Færøerne eller i Norge, er dog fritaget for denne forpligtelse.

Artikel 23

Ansøgning om fiskeritilladelse

Ansøgninger fra en tredjelandsmyndighed til Kommissionen om fiskeritilladelse skal indeholde følgende oplysninger, jf. dog artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. [...] /2008:

- a) fartøjets navn
- b) registreringsnummer
- c) havnekendingsbogstaver og -nummer
- d) registreringshavn
- e) ejerens eller befragterens navn og adresse
- f) bruttotonnage og længde overalt
- g) maskineffekt

- h) kaldesignal og radiofrekvens
- i) forventet fangstmetode
- j) forventet fiskeriområde
- k) forventede målarter
- l) periode, som der ansøges om tilladelse for.

Artikel 24

Antal fiskeritilladelser

Det maksimale antal fiskeritilladelser og de dertil knyttede betingelser for tredjelandsfartøjer, der fisker i EF-farvande, er fastsat i bilag IV, del II.

Artikel 25

Annullering

Fiskeritilladelser kan annulleres med henblik på udstedelse af nye fiskeritilladelser, jf. dog kapitel III i forordning (EF) nr. [...] /2008. Annulleringen får virkning fra dagen forud for datoen for Kommissionens udstedelse af fiskeritilladelserne. Nye fiskeritilladelser får virkning fra udstedelsesdatoen.

Artikel 26

Fiskeritilladelseshaverens forpligtelser

1. Tredjelandsfiskerfartøjer skal, ud over at overholde eventuelle dataoverførselskrav fastsat i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. [...] /2008, føre en logbog med de oplysninger, der er fastsat i bilag V, del I.
2. Ved dataoverførsel i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EF) nr. [...] /2008 skal tredjelandsfiskerfartøjer overføre de oplysninger, der er fastsat i bilag VI, til Kommissionen efter reglerne i det pågældende bilag.
3. Stk. 2 gælder ikke for fartøjer, der fører norsk flag og fisker i ICES-område III a.

Artikel 27

Særlige bestemmelser for departementet Fransk Guyana

1. For at få udstedt tilladelse til at fiske i departementet Fransk Guyanas farvande skal ejere af tredjelandsfiskerfartøjer, ud over at opfylde betingelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. [...] /2008, forpligte sig til på anmodning af Kommissionen at tage en observatør om bord.
2. Tredjelandsfiskerfartøjer, der fisker i departementet Fransk Guyanas farvande, skal, ud over at overholde eventuelle dataoverførselskrav fastsat i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EF) nr. [...] /2008, føre en logbog som vist i bilag V, del II. Fangstdata skal på anmodning sendes til Kommissionen via de franske myndigheder.

KAPITEL VI

Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i GFCM-området

AFDELING 1

BEVARELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 28

Indførelse af en forbudsperiode for fiskeri efter guldmakrel, hvor der anvendes indretninger, der tiltrækker fisk (FAD)

1. For at beskytte guldmakrel (*Coryphaena hippurus*), herunder navnlig små individer, forbydes fiskeri efter guldmakrel, hvor der anvendes indretninger, der tiltrækker fisk (FAD), i perioden 1. januar 2009 - 14. august 2009 i alle GFCM-aftaleområdets geografiske underområder, jf. bilag VII.
2. Uanset stk. 1, kan en medlemsstat, som kan dokumentere, at fiskerfartøjer, som fører dens flag, ikke har kunnet udnytte deres normale fiskedage på grund af dårligt vejr, overføre dage, som dens fartøjer har mistet i FAD-fiskeri, indtil den 31. januar i det følgende år. Medlemsstater, som ønsker at benytte sig af denne mulighed, sender senest den 1. januar 2010 Kommissionen en anmodning om at få tildelt et yderligere antal dage, hvor et fartøj har tilladelse til at fiske efter guldmakrel ved hjælp af FAD'er i forbudsperioden 1. januar 2010 - 31. januar 2010. En sådan anmodning skal ledsages af følgende:
 - a) en rapport med nærmere oplysninger om indstillingen af det pågældende fiskeri, herunder relevante meteorologiske oplysninger
 - b) fartøjets navn
 - c) fartøjets registreringsnummer
 - d) fartøjets havnekendingsbogstaver og -nummer, jf. bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister⁴³.Kommissionen sender oplysningerne fra medlemsstaterne til GFCM's eksekutivsekretariat.
3. Medlemsstaterne skal senest den 1. november 2009 sende en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, for 2008.
4. Medlemsstaterne skal senest den 15. januar 2010 sende en rapport til Kommissionen om de samlede landinger og omladninger af guldmakrel, som fiskerfartøjer, der fører

⁴³ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25.

deres flag, har foretaget i 2009 i alle GFCM-aftaleområdets geografiske underområder som fastsat i bilag VII.

Kommissionen sender oplysningerne fra medlemsstaterne til GFCM's eksekutivsekretariat.

Artikel 29

Etablering af områder med fiskeribegrænsninger for at beskytte følsomme dybhavslevesteder

1. Fiskeri med skrabere og bundtrawl er forbudt i de områder, der afgrænses af linjer, som forbinder følgende punkter:
 - a) området "Lophelia-revet ud for Capo Santa Maria di Leuca" med dybhavsfiskeribegrænsninger
 - 39°27,72' N, 18°10,74' Ø
 - 39°27,80' N, 18°26,68' Ø
 - 39°11,16' N, 18°32,58' Ø
 - 39°11,16' N, 18°04,28' Ø
 - b) området "Nile delta area cold hydrocarbon seeps" med dybhavsfiskeribegrænsninger
 - 31°30,00' N, 33°10,00' Ø
 - 31°30,00' N, 34°00,00' Ø
 - 32°00,00' N, 34°00,00' Ø
 - 32°00,00' N, 33°10,00' Ø
 - c) området "Eratosthemes Seamount" med dybhavsfiskeribegrænsninger
 - 33°00,00' N, 32°00,00' Ø
 - 33°00,00' N, 33°00,00' Ø
 - 34°00,00' N, 33°00,00' Ø
 - 34°00,00' N, 32°00,00' Ø.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at beskytte de følsomme dybhavslevesteder, der er omhandlet i stk. 1, og skal navnlig sikre, at disse områder også beskyttes mod andre aktiviteter end fiskeri, som kan bringe bevarelsen af disse særlige levesteders karakteristika i fare.

Artikel 30

Mindstemaskestørrelser for trawl, som anvendes til lokalt og sæsonbestemt bundtrawlsfiskeri i Middelhavet

1. Uanset artikel 8, stk. 1, litra h), og artikel 9, stk. 3, nr. 2) i forordning (EF) nr. 1967/2006 må medlemsstaterne fortsat give fartøjer, som fører deres flag, tilladelse til at anvende fangstposer med diagonalmasker på under 40 mm i visse lokale og sæsonbestemte bundtrawlsfiskerier efter arter, som ikke deles med tredjelande.
2. Stk. 1 gælder kun for fiskeri, som medlemsstaterne allerede har givet formel tilladelse til efter gældende nationale lovgivning pr. 1. januar 2007, og må ikke medføre øget fiskeriindsats fremover i forhold til fiskeriindsatsen i 2006.
3. Medlemsstaterne skal senest den 15. januar 2009 på sædvanlig elektronisk databærer sende Kommissionen en liste over de fartøjer, der er godkendt efter stk. 1.
4. Listen over fartøjer med tilladelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) fartøjets navn
 - b) fartøjets EF-fiskerflåderejsternummer (CFR) og udvendige mærkning, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 26/2004
 - c) det eller de fiskeri(er), som de enkelte fartøjer har fået tilladelse til at drive, efter målart(er), fiskeriområde som fastsat i bilag VII, og de anvendte fiskeredskabers tekniske maskestørrelsesspecifikationer
 - d) den fiskeriperiode, som tilladelsen gælder.
5. Hvis der i listen over fartøjer med tilladelse, jf. stk. 4, ikke er sket ændringer i forhold til den liste, der blev meddelt for 2008, skal medlemsstaterne senest den 15. januar 2009 meddele Kommissionen, at der ikke er sket ændringer.
6. Kommissionen sender oplysningerne fra medlemsstaterne til GFCM's eksekutivsekretariat.

AFDELING 2

REGIONAL ORDNING FOR HAVNESTATSFORANSTALTNINGER

Artikel 31

Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

- 1) "fiskeri":
 - i) søgning efter eller fangst eller høst af fiskeressourcer i GFCM-området eller forsøg herpå og
 - ii) udøvelse af enhver aktivitet, der med rimelighed kan forventes at resultere i lokalisering, fangst eller høst af fisk i GFCM-området

- 2) "fiskerirelateret aktivitet": enhver handling til støtte eller forberedelse af fiskeri, herunder forarbejdning, omladning eller transport af fisk, der ikke tidligere har været landet eller losset i en havn, samt forsyning med mandskab, brændstof, udstyr mv. til havs
- 3) "fartøj omfattet af GFCM-aftalen": et fiskerfartøj eller andet fartøj, der anvendes til, er udstyret til eller påtænkes anvendt til fiskeri eller fiskerirelaterede aktiviteter i GFCM-området
- 4) "havn": en havn i GFCM-området, herunder offshore-terminaler og andre anlæg til landing, omladning, forarbejdning eller bunkring og anden forsyning
- 5) "ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri" (IUU-fiskeri): ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. [...]/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri⁴⁴.

Artikel 32

Anvendelsesområde

1. Denne afdeling gælder for tredjelandsfartøjer, der er omfattet af GFCM-aftalen, og som ønsker at anløbe eller befinder sig i en medlemsstats havn, og EF-fartøjer, der er omfattet af GFCM-aftalen, og som ønsker at anløbe eller befinder sig i en havn i et tredjeland, der er kontraherende part i GFCM.
2. Medlemsstaterne kan træffe supplerende foranstaltninger til skærpet jurisdiktion og kontrol for fiskeri og fiskerirelaterede aktiviteter udøvet af fartøjer, der fører deres flag, og som ønsker at anløbe eller befinder sig i deres havne, herunder foranstaltningerne fastsat i denne afdeling.

Artikel 33

Sammenhæng med andre EF-bestemmelser

Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, anvendes denne afdeling, jf. dog forordning (EØF) nr. 2847/93 og Rådets forordning (EF) nr. 1093/94 af 6. maj 1994 om fastsættelse af betingelserne for, at tredjelandes fiskerfartøjer kan lande deres fangster direkte og afsætte dem i Fællesskabets havne⁴⁵.

Artikel 34

Samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Kommissionen og medlemsstaterne skal samarbejde og udveksle oplysninger med GFCM's eksekutivsekretariat, kontraherende parter i GFCM og internationale organisationer, især ved:

⁴⁴ EUT L [...] af [...], s. [...]. Please add the date and number in 12083/08 in the text and the publication reference in this footnote.

⁴⁵ EFT L 121 af 12.5.1994, s. 3.

- a) at anmode om oplysninger fra og levere oplysninger til relevante databaser
 - b) at anmode om og tilbyde samarbejde med henblik på effektiv gennemførelse af denne afdeling.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at deres nationale fiskerirelaterede informationssystemer giver mulighed for direkte elektronisk udveksling af oplysninger om havnestatsinspektioner som omhandlet i denne afdeling mellem dem og GFCM's sekretariat under behørig hensyntagen til de relevante fortrolighedskrav.
 3. Medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til elektronisk udveksling af oplysninger mellem nationale instanser og til samordning af sådanne instansers aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne i denne afdeling.
 4. Medlemsstaterne skal opstille en liste over kontaktpunkter i forbindelse med denne afdeling, som skal sendes elektronisk til Kommissionen, GFCM's eksekutivsekretariat og de kontraherende parter i GFCM senest den 15. februar 2009.

Artikel 35

Udpegning af havne

1. Uanset artikel 3 i forordning (EF) nr. 1093/94 skal medlemsstaterne udpege de havne, som tredjelandsfartøjer omfattet af GFCM-aftalen kan anløbe, og sikre, at alle udpegede havne har tilstrækkelig kapacitet til at foretage inspektioner og til at træffe andre havnestatsforanstaltninger i overensstemmelse med denne afdeling.
2. Medlemsstaterne skal senest den 15. februar 2009 meddele Kommissionen og GFCM's eksekutivsekretariat, hvilke havne der er udpeget i henhold til stk. 1, og lægge disse oplysninger ud på deres websted.

Artikel 36

Forudgående anmeldelse af anløb af havn og tilladelse til at benytte en havn

1. Uanset artikel 28e, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal føreren af et tredjelandsfartøj omfattet af GFCM-aftalen, der ønsker at anløbe en udpeget havn, jf. artikel 35, opfylde betingelserne i ordningen for udpegede havne, som havnemedlemsstaten har opstillet i overensstemmelse med denne afdeling, og senest 72 timer før forventet ankomst give de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat meddelelse om, at han har agter at anløbe den pågældende havn. Havnestaten kan fastsætte en anden tidsfrist under hensyntagen især til afstanden mellem fiskepladserne og dens havne.
2. Meddelelsen omhandlet i stk. 1 skal mindst indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag VIII, del A.
3. Medlemsstatens kompetente myndigheder skal skriftligt meddele føreren af det tredjelandsfartøj, der ønsker at anløbe dens havn, tilladelsen til at benytte havnen til landing, omladning eller forarbejdning. Føreren skal fremlægge denne tilladelse for de kompetente havnemyndigheder, når han anløber havn, og før han indleder de aktiviteter, der er givet tilladelse til.

4. Medlemsstaterne skal elektronisk og i papirform registrere de tilladelser, der er udstedt på basis af denne artikel, eller de afslag på anløb af havn, der er givet i henhold til artikel 37 eller 38.

Artikel 37

Afslag på at benytte en havn

Medlemsstaterne skal nægte et tredjelandsfartøj omfattet af GFCM-aftalen at benytte de udpegede havne, jf. artikel 35, til landing, omladning eller forarbejdning af fiskevarer fanget i GFCM-område, ligesom de skal nægte det adgang til at benytte deres havnefaciliteter, herunder især bunkrings- og andre forsyningstjenester, hvis:

- a) fartøjsføreren ikke har opfyldt sine forpligtelser, jf. artikel 36, stk. 1
- b) fartøjet ikke fører en GFCM-parts flag, eller
- c) fartøjet er opført på en liste opstillet af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, som Fællesskabet er part i, over fartøjer, der har udøvet eller støttet IUU-fiskeri
- d) der er rimelig grund til at antage, at fartøjet ikke har en gyldig tilladelse til at fiske eller udøve fiskerirelaterede aktiviteter i GFCM-området og fartøjsføreren, efter at være blevet orienteret om grunden til denne antagelse, ikke har dokumenteret, at han har en sådan tilladelse.

Artikel 38

Formodet IUU-fiskeri

1. Hvis en havnemedlemsstat har grund til at formode, at et tredjelandsfartøj, der ønsker at anløbe en af dens havne, har udøvet eller støttet IUU-fiskeri i GFCM-området, skal havnemedlemsstaten meddele dette til fartøjets ejer og i givet fald fartøjets driftsansvarlige ved at fremlægge en udførlig begrundelse, der skal indeholde en henvisning til retten til at anmode om eller forelægge yderligere oplysninger og give ejeren og i givet fald den driftsansvarlige mulighed for at blive hørt.
2. Hvis en medlemsstat på basis af oplysningerne opnået i overensstemmelse med stk. 1 har rimelig grund til at formode, at fartøjet har udført eller støttet IUU-fiskeri, skal den nægte det pågældende fartøj adgang til at benytte sine havne til landing, omladning eller forarbejdning af fiskevarer fanget i GFCM-området, ligesom den skal nægte det adgang til at benytte sine havnefaciliteter, herunder især bunkrings- og andre forsyningstjenester.

Artikel 39

Meddelelse og tilbagetrækning af afslag

1. Hvis en medlemsstat har nægtet et fartøj adgang til at benytte sine havne, jf. artikel 37 eller artikel 38, stk. 2, skal den straks meddele dette til fartøjets ejer og i givet fald fartøjets driftsansvarlige, flagstaten, Kommissionen, GFCM's eksekutivsekretariat og andre kontraherende parter i GFCM og give en udførlig begrundelse for afslaget.

2. Hvis grunden til afslaget, jf. artikel 37 og 38, ikke længere består, skal medlemsstaten trække sit afslag tilbage og underrette dem, som fik sendt en meddelelse i henhold til stk. 1 herom.

Artikel 40

Force majeure eller nødsituation

Artikel 37 og 38 har dog ingen indvirkning på fartøjers anløb af havn efter international lov i tilfælde af force majeure eller i nødsituationer og på levering til fartøjer af tjenester, der er nødvendige for besætningens sikkerhed, sundhed og velfærd.

Artikel 41

Anløb af havn uden tilladelse

Medlemsstaterne skal sørge for, at tredjelandsfartøjer, der har udøvet fiskeri eller fiskerirelaterede aktiviteter i GFCM-området, og som anløber deres havne uden forudgående tilladelse, inspiceres som fastsat i denne afdeling.

Artikel 42

Inspektioner

1. Hver medlemsstat skal inspicere mindst 50 % af de tredjelandsfartøjer, der anløber deres havne i 2009, jf. inspektionsprocedurerne fastsat i bilag VIII, del B.
2. Ved bestemmelse af, hvilke fartøjer der skal inspiceres, gives der prioritet til følgende:
 - a) fartøjer, som en anden medlemsstat tidligere har nægtet adgang til at benytte en havn i overensstemmelse med denne afdeling, eller som af en anden kontraherende part i GFCM tidligere har nægtet adgang til at benytte en havn efter GFCM-bestemmelserne, eller
 - b) anmodninger fra andre medlemsstater, kontraherende parter i GFCM eller regionale fiskeriorganisationer om, at specifikke fartøjer skal inspiceres.
3. Medlemsstaterne skal fastsætte betingelser for certificering af deres kontrollører til at foretage inspektion i henhold til denne artikel. Sådanne betingelser skal omfatte de krav vedrørende uddannelse af kontrollører, jf. bilag VIII, del C.
4. Inspektioner skal foretages således, at fartøjer ikke forsinkes unødigt og så det sikres, at inspektionen er til mindst mulig gene og ulejlighed for fartøjerne, og at det undgås, at fiskenes kvalitet forringes.
5. Inspektionsresultaterne skal fremgå af en inspektionsrapport, der udfyldes og underskrives af kontrolløren, og som mindst skal indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag VIII, del D.
6. Inspektionsresultaterne skal forelægges for fartøjets ejer og i givet fald fartøjets driftsansvarlige til gennemsyn, og de skal have mulighed for at tilføje bemærkninger

i rapporten og for at kontakte de relevante myndigheder i flagstaten, især hvis de har alvorlige problemer med at forstå indholdet af rapporten.

7. Føreren af det inspicerede fartøj modtager en kopi af inspektionsrapporten, som skal medføres om bord.

Artikel 43

Standardiserede havneinspektionsoplysninger

Medlemsstaterne skal registrere og behandle oplysninger om inspektion i havn på en standardiseret måde, jf. bestemmelserne i bilag VIII, del E.

Artikel 44

Flagstatens rolle

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at fartøjer, der fører deres flag, lander fisk, forarbejder fisk og benytter sig af andre havnetjenester i havne i andre medlemsstater eller GFCM-parter, der handler i overensstemmelse med eller på en måde, der er forenelig med denne afdeling.
2. Hvis en medlemsstat har rimelig grund til at formode, at et fartøj, der fører dens flag, har udøvet eller støttet IUU-fiskeri og anmoder om at anløbe eller allerede befinder sig i en havn i en anden medlemsstat eller GFCM-part, skal førstnævnte medlemsstat alt efter tilfældet anmode sidstnævnte medlemsstat eller den pågældende GFCM-part om at inspicere fartøjet og meddele den resultaterne af en sådan inspektion.
3. Ved inspektion skal fartøjsføreren:
 - a) samarbejde med kontrollørerne og bistå dem med inspektionen af fartøjet efter procedurerne i denne afdeling, og han må ikke hindre dem i at varetage deres opgaver eller true eller forstyrre dem under arbejdet
 - b) give kontrollørerne adgang til alle områder, dæk og rum på fartøjet, fangster og fiskevarer om bord, net og andre redskaber, udstyr samt alle oplysninger eller dokumenter, som kontrolløren skønner nødvendige for at kunne foretage inspektion
 - c) give kontrollørerne adgang til registreringsdokumenter, fiskeritilladelser og anden dokumentation, som de måtte ønske.
4. Hvis fartøjsføreren nægter at give bemyndigede kontrollører lov til at foretage inspektion i overensstemmelse med denne afdeling, skal føreren forklare, hvorfor han nægter at lade sit fartøj inspicere. Havneinspektionsmyndighederne i den pågældende medlemsstat skal straks meddele myndighederne i flagstaten, Kommissionen og GFCM's eksekutivsekretariat fartøjsførerens afslag og forklaring.
5. Hvis føreren af et fartøj, der fører en medlemsstats flag, ikke opfylder forpligtelserne i stk. 3, og den forklaring, som han har givet på afslaget omhandlet i stk. 4, ikke kan anses at falde ind under force majeure eller en nødsituation, skal flagmedlemsstaten træffe passende foranstaltninger over for det pågældende fartøj, især ved at

suspendere fartøjets fiskeritilladelse og kræve, at fartøjet forbliver i havn, eller andre relevante foranstaltninger. Flagmedlemsstaten skal straks meddele havneinspektionsmyndighederne, Kommissionen og GFCM's eksekutivsekretariat, hvilke foranstaltninger den har truffet i det pågældende tilfælde.

AFDELING 3

RAPPORTERING AF STATISTISKE MATRICER

Artikel 45

Dataoverførsel

1. Medlemsstaterne skal overføre data for opgave 1.1 og 1.2 i GFCM's statistiske matrix, jf. bilag IX, til GFCM's eksekutivsekretariat senest den 30. juni 2009.
2. Medlemsstaterne skal i det omfang, det er muligt, overføre data for opgave 1.3, 1.4 og 1.5 i GFCM's statistiske matrix, jf. bilag IX, til GFCM's eksekutivsekretariat senest den 30. juni 2009.
3. Medlemsstaterne skal anvende GFCM's dataregistreringssystem, jf. GFCM's websted⁴⁶, ved indsendelse af data som omhandlet i stk. 1 og 2.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de data, de har overført på basis af denne artikel.

KAPITEL VII

Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i det NAFO-regulerede område

Artikel 46

Fangstrapportering

1. Føreren af et fartøj, som har tilladelse til at fiske efter hellefisk i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 2115/2005, skal til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten indsende en elektronisk fangstopgørelse med angivelse af, hvor stor en mængde hellefisk fartøjet har fanget, herunder også nulfangst.
2. Fangstopgørelsen omhandlet i stk. 1 indsendes første gang senest ved udgangen af den tiende dag efter fartøjets indsejling i det NAFO-regulerede område eller efter fangstrejsens begyndelse. Opgørelsen indsendes hver femte dag. Når fangsterne af hellefisk, som der er givet meddelelse om i henhold til stk. 1, skønnes at være nået op på 75 % af flagmedlemsstatens kvote, skal fartøjsføreren indsende fangstopgørelser hver tredje dag.

⁴⁶ <http://www.gfcm.org/gfcm/topic/16164>

3. Medlemsstaterne videregiver fangstopgørelserne til Kommissionen, så snart de har modtaget dem. Kommissionen videregiver straks oplysningerne til NAFO's sekretariat.

Artikel 47

Supplerende kontrolforanstaltninger

1. Fartøjer, som har tilladelse til at fiske efter hellefisk i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 2115/2005, må kun sejle ind i det NAFO-regulerede område, hvis de har mindre end 50 tons fangst om bord, eller hvis de har adgang i henhold til denne artikels stk. 2, 3 og 4.
2. Når et fartøj, som har tilladelse til at fiske efter hellefisk i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 2115/2005, har fangster på mindst 50 tons om bord, som er taget uden for det NAFO-regulerede område, skal det pr. e-mail eller fax senest 72 timer før indsejlingen (ENT) i det NAFO-regulerede område meddeles NAFO's sekretariatet, hvor stor en fangstmængde fartøjet har om bord, på hvilken position (længde- og breddegrad) fartøjsføreren forventer, at fartøjet vil begynde at fiske, og hvornår det forventes at være fremme på den pågældende position.
3. Hvis et inspektionsfartøj efter meddelelsen omhandlet i stk. 2 giver besked om, at det har til hensigt at foretage inspektion, skal det meddele fiskerfartøjet koordinaterne på det kontrolsted, hvor inspektion vil finde sted. Kontrolstedet må ikke være mere end 60 sømil fra den position, hvor fartøjsføreren forventer, at fartøjet vil begynde at fiske.
4. Hvis et fartøj, som har tilladelse til at fiske efter hellefisk i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 2115/2005, inden det sejler ind i det NAFO-regulerede område ikke modtager meddelelse fra NAFO's sekretariatet eller fra et inspektionsfartøj om, at et inspektionsfartøj har til hensigt at foretage inspektion i overensstemmelse med stk. 3, kan fiskerfartøjet begynde at fiske. Fiskerfartøjet må også begynde at fiske uden forudgående inspektion, hvis inspektionsfartøjet ikke har startet sin inspektion senest tre timer efter, at fiskerfartøjet er ankommet til kontrolstedet.

KAPITEL VIII

Særlige bestemmelser for landing eller omladning af fisk, der er frosset ned efter at være blevet fanget af tredjelandsfiskerfartøjer i NEAFC-konventionsområdet

Artikel 48

Havnestatskontrol

Uden at det berører forordning (EØF) Nr. 2847/93 og forordning (EF) nr. 1093/94 gælder de procedurer, der er fastsat i dette kapitel, for landing eller omladning i EF-havne af fisk, der er frosset ned efter at være blevet fanget af tredjelandsfiskerfartøjer i NEAFC-konventionsområdet.

Artikel 49 **Udpegede havne**

Landing og omladning i EF-farvande er kun tilladt i udpegede havne.

Medlemsstaterne udpeger et landingssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af fisk som omhandlet i artikel 48 er tilladt. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver ændring af listen over de havne, der blev udpeget i 2007, mindst femten dage før ændringen træder i kraft.

Kommissionen lægger listen over udpegede havne og ændringer deraf i C-udgaven af Den Europæiske Unions Tidende ud på sit websted.

Artikel 50 **Forudgående meddelelse om anløb af havn**

1. Uanset artikel 28e, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal førerne af alle fiskerfartøjer eller deres repræsentanter, der har fisk som omhandlet i artikel 48 i nærværende forordning om bord, og som agter at anløbe en havn for at lande eller omlade fangst, mindst tre arbejdsdage før forventet ankomst meddele dette til de kompetente myndigheder i medlemsstaten, hvor den havn, de ønsker at benytte, ligger.
2. Meddelelsen omhandlet i denne artikels stk. 1 skal ledsages af en formular som vist i bilag X, del I, med del A behørigt udfyldt som følger:
 - a) Formular PSC 1 anvendes, hvis fiskerfartøjet lander sin egen fangst
 - b) Formular PSC 2 anvendes, hvis fiskerfartøjet har deltaget i omladning. I så fald udfyldes en særskilt formular for hvert donorfartøj.
3. Fartøjsførere eller deres repræsentanter kan annullere en tidligere meddelelse ved til de kompetente myndigheder i den havn, de ønsker at benytte, at meddele dette senest 24 timer før den meddelte forventede ankomst i havn. Meddelelsen skal ledsages af en kopi af den originale PSC 1 eller 2-meddelelse, hvor der hen over del B er skrevet "ANNULLERET".
4. Havnemedlemsstatens kompetente myndigheder sender straks en kopi af den formular, der er omhandlet i stk. 2 og 3, til fiskerfartøjets flagstat og til donorfartøjernes flagstat(er), hvis fartøjet har deltaget i omladning, og til NEAFC's sekretariat.

Artikel 51 **Tilladelse til landing eller omladning**

1. Havnestatens kompetente myndigheder tillader kun landing eller omladning, hvis flagmedlemsstaten for det fiskerfartøj, der ønsker at foretage landing eller omladning, eller, hvis fartøjet har deltaget i omladning på havet, donorfartøjers flagstat(er) ved tilbagesendelse en kopi af den formular, der er indsendt i henhold til artikel 50, stk. 3, med del B behørigt udfyldt, bekræfter:

- a) at de fiskerfartøjer, som angives at have fanget fiskene, havde tilstrækkelig kvote til de angivne arter
- b) at mængderne af fisk om bord er behørigt rapporteret og medtaget ved beregning af eventuelle fangst- eller indsatsbegrænsninger
- c) at de fiskerfartøjer, som angives at have fanget fiskene, havde tilladelse til at fiske i de angivne områder
- d) at fartøjets tilstedeværelse i det angivne fangstområde er blevet kontrolleret på basis af FOS-data.

Landing eller omladning må først påbegyndes, når havnemedlemsstatens kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil.

- 2. Uanset stk. 1 kan havnemedlemsstatens kompetente myndigheder tillade hel eller delvis landing, selv om den bekræftelse, der er omhandlet i stk. 1, ikke foreligger, men de pågældende fisk skal i så fald opbevares på lager under deres kontrol. Fiskene frigives først til salg, overdragelse eller transport, når den bekræftelse, der er omhandlet i stk. 1, er modtaget. Hvis bekræftelsen ikke modtages senest 14 dage efter landingen, kan havnemedlemsstatens kompetente myndigheder konfiskere fiskene og bortskaffe dem efter deres nationale regler.
- 3. Havnemedlemsstatens kompetente myndigheder meddeler straks deres beslutning om at tillade eller forbyde landing eller omladning ved til Kommissionen og NEAFC's sekretariat at fremsende en kopi af den formular, der er vist i bilag X, del I, med del C behørigt udfyldt, hvis de landede eller omladede fisk er fanget i NEAFC-konventionsområdet.

Artikel 52

Inspektioner

- 1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kontrollerer mindst 15 % af de landinger og omladninger, som tredjelandsfartøjer har foretaget i deres havne hvert år, jf. artikel 48.
- 2. Inspektionen skal omfatte overvågning af hele losningen eller omladningen og krydskontrol mellem de mængder pr. art, der er anført i den forudgående meddelelse om landing, og de mængder pr. art, der landes eller omlades.
- 3. Kontrollørerne undgår i videst muligt omfang at forsinke et fiskerfartøj unødigt og sikrer, at fiskerfartøjet udsættes for mindst muligt indgreb og besvær, og at det undgås, at fiskenes kvalitet forringes.

Artikel 53

Inspektionsrapporter

- 1. Hver inspektion dokumenteres ved udfyldelse af en inspektionsrapport som vist i bilag X, del II.

2. Der sendes straks en kopi af hver inspektionsrapport til det kontrollerede fiskerfartøjs flagstat og til donorfartøjernes flagstat(er), hvis fiskerfartøjet har deltaget i omladning, og til Kommissionen og NEAFC's sekretariat, hvis de landede eller omladede fisk er fanget i NEAFC-konventionsområdet.
3. Originalen eller en bekræftet kopi af hver inspektionsrapport skal på anmodning sendes til det inspicerede fiskerfartøjs flagstat.

[KAPITEL IX Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i CCAMLR- konventionsområdet

AFDELING 1 RESTRIKTIONER OG KRAV OM FARTØJSINFORMATION

Artikel 54 **Forbud og fangstbegrænsninger**

1. Direkte fiskeri efter de arter, der er anført i bilag XI, er forbudt i de områder og perioder, der er anført i samme bilag.
2. For nyt fiskeri og forsøgsfiskeri gælder de fangst- og bifangstbegrænsninger, der er fastsat i bilag X, i de områder, som er anført i samme bilag.

AFDELING 2 FORSØGSFISKERI

Artikel 55 **Adfærdskodeks for forsøgsfiskeri**

Uden at det berører artikel 4 i forordning (EF) nr. 601/2004, sikrer medlemsstaterne, at alle EF-fiskerfartøjer er udstyret med:

- a) passende kommunikationsudstyr (herunder MF/HF radio), ligesom der skal være mindst et 406 MHz nødpositionsvisende radiofyr (EPIRB) (Emergency Position Indicating Radio Beacon) og uddannede operatører om bord og så vidt muligt også GMDSS-udstyr (Global Maritime Distress and Safety System (globalt maritimt nød- og sikkerhedssystem))
- b) overlevelsedragter i tilstrækkeligt antal til alle ombordværende
- c) egnede faciliteter til at imødegå medicinske nødsituationer, der kan opstå på rejsen
- d) forråd af mad, frisk vand, brændstof og reservedele til kritisk udstyr for at tage højde for uforudsete forsinkelser og problemer

- e) en godkendt skibsberedskabsplan ved olieforurening (SOPEP) (Shipboard Oil Pollution Emergency Plan), der beskriver, hvilke foranstaltninger der skal træffes til at afbøde havforurening (herunder forsikring) ved brændstofs- eller affaldsudslip.

Artikel 56

Deltagelse i forsøgsfiskeri

1. Fiskerfartøjer, der fører spansk flag og er registreret i Spanien, og som der er givet meddelelse om til CCAMLR i henhold til artikel 7 og 7a i forordning (EF) nr. 601/2004, kan deltage i forsøgsfiskeri med langline efter *Dissostichus* spp. i FAO-underområde 88.1 og 88.2 og i afsnit 58.4.1, 58.4.2 og 58.4.3.b) uden for områder under national jurisdiktion.
2. Der må højst fiske ét fiskerfartøj ad gangen i underområde 58.4.3b).
3. Hvad angår underområde 88.1 og 88.2 og afsnit 58.4.1 and 58.4.2 er de samlede fangst- og bifangstbegrænsninger pr. underområde og afsnit og deres fordeling på små forskningsfelter (SSRU) i hver af dem som fastsat i bilag XII. Fiskeriet i et givet SSRU skal ophøre, når den rapporterede fangst når op på den mængde, der højst må fanges, og det pågældende SSRU lukkes derefter for fiskeri i resten af fangstperioden.
4. Fiskeriet skal foregå over så stort et geografisk og batymetrisk område som muligt for at få de nødvendige oplysninger til bestemmelse af fiskeripotential og for at undgå overkoncentration af fangst og fiskeriindsats. I afsnit 58.4.1 og 58.4.2 er det dog forbudt at fiske på mindre end 550 meters dybde.

Artikel 57

Rapporteringssystemer

For fiskerfartøjer, der deltager i forsøgsfiskeri som omhandlet i artikel 55, gælder følgende fangst- og indsatsrapporteringssystemer:

- a) det femdages fangst- og indsatsrapporteringssystem, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EF) nr. 601/2004, bortset fra at medlemsstaterne skal sende Kommissionen fangst- og indsatsrapporter senest to arbejdsdage efter hver rapporteringsperiodes udløb, hvorefter rapporterne straks skal videresendes til CCAMLR. I underområde 88.1 og 88.2 og i afsnit 58.4.1 og 58.4.2 foretages rapporteringen pr. SSRU
- b) det månedlige detaljerede rapporteringssystem, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EF) nr. 601/2004
- c) rapportering af det samlede antal og den samlede vægt af udsmidt *Dissostichus eleginoides* og *Dissostichus mawsoni*, herunder fisk med "geléagtig", konsistens.

Artikel 58
Definition af udsætning

1. I denne afdeling forstås ved "udsætning" anvendelse af én eller flere langliner på samme sted. Med henblik på fangst- og indsatsrapportering bestemmes en udsætnings nøjagtige geografiske position ved den eller de udsatte langliners midtpunkt.
2. For at blive betegnet som forskningsudsætning:
 - a) skal hver forskningsudsætning finde sted mindst fem sømil fra enhver anden forskningsudsætning, idet afstanden måles fra hver forskningsudsætnings geografiske midtpunkt
 - b) skal hver udsætning omfatte mindst 3 500 kroge og højst 10 000 kroge; i den forbindelse kan der udsættes en række separate langliner på samme sted
 - c) skal hver langline have en sættetid på mindst seks timer regnet fra udsætningens afslutning til indhalingens begyndelse.

Artikel 59
Forskningsplaner

Fiskerfartøjer, der deltager i det forsøgsfiskeri, der er nævnt i artikel 55, skal iværksætte forskningsplaner i alle de SSRU'er, som FAO-underområde 88.1 og 88.2 og afsnit 58.4.1 og 58.4.2 er inddelt i. Forskningsplanen skal iværksættes på følgende måde:

- a) første gang et fartøj sejler ind i et SSRU gælder de første ti udsætninger, der betegnes som "første række", som forskningsudsætninger og skal opfylde kriterierne i artikel 58, stk. 2
- b) de næste ti udsætninger eller de første ti tons fangst, hvis denne mængde opnås ved færre udsætninger, betegnes som "anden række". Fartøjsføreren kan beslutte, at udsætninger i anden række skal foregå som led i et normalt forsøgsfiskeri. Hvis disse udsætninger opfylder kravene i artikel 58, stk. 2, kan dog også disse betegnes som forskningsudsætninger
- c) hvis føreren efter at have afsluttet første og anden række udsætninger ønsker at fortsætte med at fiske i det pågældende SSRU, skal fartøjet gennemføre en "tredje række", så der foretages i alt 20 forskningsudsætninger i alle tre rækker. Den tredje række udsætninger skal afsluttes under det samme ophold i det pågældende SSRU som første og anden række
- d) når de 20 forskningsudsætninger i tredje række er afsluttet, kan fartøjet fortsætte med at fiske i det pågældende SSRU
- e) i SSRU A, B, C, E og G i underområde 88.1, og 88.2, hvor det fiskbare havbundsareal er på under 15 000 km², gælder litra b), c), og d) ikke, og efter at have afsluttet 10 forskningsudsætninger kan fartøjet fortsætte med at fiske i det pågældende SSRU.

Artikel 60
Dataindsamlingsplaner

1. Fiskerfartøjer, der deltager i det forsøgsfiskeri, der er nævnt i artikel 56, skal iværksætte dataindsamlingsplaner i alle de SSRU'er, som FAO-underområde 88.1 og 88.2 og afsnit 58.4.1 og 58.4.2 er inddelt i. Dataindsamlingsplanen skal indeholde følgende data:
 - a) position og havdybde ved hver ende af hver langline i en udsætning
 - b) udsætningstidspunkt, sættetid og indhalingstidspunkt
 - c) antal fisk mistet ved overfladen med angivelse af art
 - d) antal udsatte kroge
 - e) agntype
 - f) bidprocent
 - g) krogtype
 - h) hav- og skyforhold og månefase på udsætningstidspunktet.
2. Alle de data, der er nævnt i stk. 1, skal indsamles for hver forskningsudsætning; alle fisk i en forskningsudsætning, hvor der fanges op til 100 fisk, skal måles, og der skal udtages prøver af mindst 30 fisk til biologiske undersøgelser. Hvis der fanges over 100 fisk, anvendes der en metode, hvor der tages stikprøver af fiskene.

Artikel 61
Mærkningsprogram

Uden at det berører artikel 7b i forordning (EF) nr. 601/2004, skal hvert langlinefartøj under fiskeriet løbende mærke og genudsætte *Dissostichus* spp. i et omfang, der er anført i bevarelsesforanstaltningen for dette fiskeri, jf. CCAMLR-mærkningsprotokollen.

Artikel 62
Videnskabelige observatører

1. Hvert fiskerfartøj, der deltager i forsøgsfiskeri som omhandlet i artikel 56, skal under udøvelsen af alle fiskeriaktiviteter i fangstperioden have mindst to videnskabelige observatører om bord, hvoraf en skal være udpeget i henhold til CCAMLR-ordningen for international videnskabelig observation.
2. Hver medlemsstat skal i henhold til og i overensstemmelse med egne love og forskrifter, herunder regler for bevisførelse ved nationale domstole, behandle og handle ud fra rapporter fra kontrollører udpeget af en CCAMLR-part under denne ordning på samme måde, som den behandler og handler ud fra rapporter fra sine egne kontrollører, og både medlemsstaten og den berørte udpegende CCAMLR-part

samarbejder om at lette retlige eller andre procedurer, som indledes på basis af en sådan rapport.

Artikel 63

Hensigtserklæring om at deltage i lyskrebsfiskeri

1. Uanset artikel 5a i forordning (EF) nr. 601/2004 sender hver medlemsstat, der agter at fiske efter lyskrebs i CCAMLR-konventionsområdet, en hensigtserklæring herom til CCAMLR's sekretariat og Kommissionen mindst fire måneder før CCAMLR-Kommissionens årsmøde umiddelbart forud for den fangstperiode, hvor de påtænker at fiske, ved hjælp af formularen i bilag XIII til nærværende forordning for at sikre, at CCAMLR-Kommissionen kan foretage en relevant gennemgang, inden fartøjerne påbegynder fiskeriet.
2. Hensigtserklæringen i stk. 1 skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 601/2004, for hvert fartøj, som medlemsstaten giver tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeriet.
3. Medlemsstater, der har til hensigt at fiske efter lyskrebs i CCAMLR-konventionsområdet, må kun anmelde fartøjer, som fører deres flag på det tidspunkt, hvor de indsender hensigtserklæringen.
4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne tillade, at et andet fartøj end det, der er anmeldt til CCAMLR, deltager i lyskrebsfiskeri i overensstemmelse med stk. 1-3, hvis det anmeldte fartøj er forhindret i at deltage af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure. I sådanne tilfælde skal de berørte medlemsstater straks underrette CCAMLR's sekretariat og Kommissionen herom, og sende det:
 - i) alle oplysninger om det (de) påtænkte erstatningsfartøj(er), jf. stk. 2
 - ii) en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen og relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
5. Uanset stk. 3 og 4 må medlemsstaterne ikke give et fartøj, der står på CCAMLR's IUU-fartøjslister, tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeri.

Artikel 64

Forsigtighedsbegrundede fangstbegrænsninger for lyskrebsfiskeri i visse underområder

1. Den samlede kombinerede fangst af lyskrebs i statistisk underområde 48.1, 48.2, 48.3 og 48.4 begrænses til 3,47 mio. tons i hver fangstperiode. Den samlede fangst af lyskrebs i statistisk afsnit 58.4.2 begrænses til 2,645 mio. tons i hver fangstperiode.
2. Indtil der er fastlagt en fordeling af denne samlede fangstbegrænsning mellem mindre forvaltningsenheder på grundlag af rådgivningen fra Det Videnskabelige Udvalg, begrænses den samlede kombinerede fangst i statistisk underområde 48.1, 48.2, 48.3 og 48.4 yderligere til 620 000 tons i hver fangstperiode. Den samlede fangst i afsnit 58.4.2 begrænses til 260 000 tons vest for 55° Ø og 192 000 tons øst for 55° Ø i hver fangstperiode.

3. En fangstperiode begynder den 1. december og slutter den 30. november i det følgende år.
4. Hvert fartøj, der deltager i lyskrebsfiskeri i afsnit 58.4.2, skal have mindst én videnskabelig observatør i henhold til CCAMLR-ordningen for international videnskabelig observation eller en national videnskabelig observatør, der opfylder kravene i den ordning, og om muligt yderligere én videnskabelig observatør om bord under udøvelsen af alle fiskeriaktiviteter i fangstperioden.

Artikel 65

Datarapporteringssystem for lyskrebsfiskeri

1. Fangster af lyskrebs rapporteres i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EF) nr. 601/2004.
2. Hvis den samlede rapporterede fangst i en fangstperiode overstiger eller er lig med 80 % af udløsningstærsklen på 620 000 tons i underområde 48.1, 48.2, 48.3 og 48.4, 206 000 tons vest for 55° Ø og 192 000 tons øst for 55° Ø i afsnit 58.4.2, rapporteres fangsterne i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 601/2004.
3. I den fangstperiode, der følger efter den, hvor den samlede fangst overstiger eller er lig med 80 % af den udløsningstærskel, der er fastsat i stk. 2, rapporteres fangsterne i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 601/2004, hvis den samlede fangst overstiger eller er lig med 50 % af udløsningstærsklen.
4. I slutningen af hver fangstperiode modtager medlemsstaterne fra hvert af deres fartøjer de oplysninger vedrørende hvert enkelt træk, der kræves for at udfylde den detaljerede CCAMLR-formular vedrørende fangst- og indsatsdata. De skal senest den 1. april det følgende år indsende sådanne data for trawlfiskeriet til CCAMLR's eksekutivsekretær og til Kommissionen ved hjælp af CCAMLR-formular C1.

Artikel 66

Visse begrænsninger for forsøgsfiskeri efter *Dissostichus* spp.

1. Den samlede fangst af *Dissostichus* spp. på BANZARE Bank (statistisk afsnit 58.4.3b) uden for områder henhørende under national jurisdiktion i fangstperioden 2008/09 må ikke overstige:
 - i) en forsigtighedsbegrundet fangstbegrænsning på 150 tons anvendt som følger:
SSRU A – 150 tons
SSRU B – 0 tons
 - ii) en yderligere fangst på 50 tons for den videnskabelige forskningsundersøgelse i SSRU A og B i 2008/09.
2. Den samlede fangst i SSRU A, jf. stk. 1, nr. i), må ikke tages i perioden fra den 16. marts 2009 indtil afslutningen af den videnskabelige forskningsundersøgelse, dog senest indtil den 1. juni 2009.

Artikel 67

Midlertidigt forbud mod dybhavsfiskeri med garn

1. I denne artikel forstås ved:

"Garn": rækker af enkelte, dobbelte eller tredobbelte lodrette netvægge, nær overfladen, midt i vandsøjlen eller på bunden, hvor fiskene bliver indviklet i, filtret ind i eller hænger fast i maskerne. Garnene har flåd på overwiren (overtællen) og i almindelighed synk på underwiren (undertællen). Garn består af enkelte, eller mindre almindeligt, dobbelte eller tredobbelte net (såkaldt "toggergarn"), der er monteret sammen på samme rammetove. Flere typer garn kan kombineres i et redskab (for eksempel toggergarn kombineret med gællegarn). Disse garn kan enten anvendes alene eller, mere almindeligt, mange sammen placeret på række ("garnflåder"). Redskabet kan være faststående, forankret til bunden (såkaldt "bundsæt garn"), eller drivende, frit eller forbundet med fartøjet (såkaldt "drivgarn").

2. Brugen af garn i CCAMLR-konventionsområdet til andre formål end videnskabelig forskning er forbudt, indtil Det Videnskabelige Udvalg har undersøgt og aflagt rapport om dette redskabs mulige virkninger, og Kommissionen på grundlag af rådgivningen fra Det Videnskabelige Udvalg beslutter, at en sådan metode kan anvendes inden for CCAMLR-konventionsområdet.
3. Forslaget om brug af garn i mere end 100 meters dybde til videnskabelige forskningsformål skal anmeldes på forhånd til Det Videnskabelige Udvalg og skal godkendes af Kommissionen, før sådan forskning kan begynde.
4. Alle fartøjer, som ønsker at sejle gennem CCAMLR-konventionsområdet med garn om bord, skal på forhånd give CCAMLR's sekretariat meddelelse om deres hensigt og oplyse de forventede datoer for gennemsejling af CCAMLR-konventionsområdet. Ethvert fartøj, der har garn om bord i CCAMLR-konventionsområdet, og som ikke har meddelt dette i forvejen, anses for at have overtrådt bestemmelserne.

Artikel 68

Minimering af den utilsigtede dødelighed for havfugle

1. Uden at det berører artikel 8 i forordning (EF) nr. 601/2004, skal fartøjer, der anvender den spanske metode til langlinefiskeri, frigøre synkene, inden linen strammer til.
2. I forbindelse med langlinefiskeri, jf. stk. 1, kan følgende synk anvendes:
 - a) traditionelle synk fremstillet af sten eller beton med en masse på mindst 8,5 kg, der skal anbringes med intervaller på højst 40 m
 - b) traditionelle synk fremstillet af sten eller beton med en masse på mindst 6 kg, der skal anbringes med intervaller på højst 20 m, eller
 - c) massive stålsynk, ikke fremstillet af kædeled, med en masse på mindst 5 kg, der skal anbringes med intervaller på højst 40 m.

Artikel 69
Lukning af alt fiskeri

1. Når CCAMLR's sekretariat har givet meddelelse om lukning af et fiskeri, sørger medlemsstaterne for, at alle fartøjer, der fører deres flag og fisker i et område, forvaltningsområde, underområde, afsnit, mindre forskningsområde eller anden forvaltningsenhed, der er omfattet af lukningsmeddelelsen, fjerner alle fiskeredskaber fra farvandet senest den dato og det tidspunkt, der er anført i lukningsmeddelelsen.
2. Når fartøjet modtager en sådan meddelelse, må der ikke udsættes yderligere langliner i de sidste 24 timer forud for den dato og det klokkeslæt, der er meddelt. Hvis en sådan meddelelse modtages mindre end 24 timer inden datoen og tidspunktet for lukning, må der ikke udlægges yderligere langliner efter modtagelse af meddelelsen.
3. I tilfælde af fiskerilukning skal alle fartøjer forlade fiskeriområdet, så snart alle fiskeredskaber er bjærget.
4. Hvis et fartøj ikke er i stand til at bjærge alle sine fiskeredskaber senest på den dato og det tidspunkt, hvor lukningen træder i kraft, af årsager, som vedrører:
 - i) fartøjets og besætningens sikkerhed
 - ii) begrænsninger som følge af ugunstige vejrforhold
 - iii) havisdække, eller
 - iv) behovet for at beskytte havmiljøet i Antarktis,skal fartøjet underrette den pågældende medlemsstat om situationen. Medlemsstaten skal straks underrette CCAMLR's sekretariat og Kommissionen. Fartøjet skal dog gøre alt, hvad der med rimelighed kan forventes, for at bjærge alle sine fiskeredskaber så hurtigt som muligt.
5. Hvis stk. 4 anvendes, foretager medlemsstaten en undersøgelse af fartøjets aktiviteter og aflægger efter sine nationale procedurer rapport til CCAMLR's sekretariat og Kommissionen om resultaterne, herunder alle relevante spørgsmål, senest på næste møde i CCAMLR. I den endelige rapport skal det vurderes, om fartøjet har gjort alt, hvad der med rimelighed kan forventes, for at bjærge alle fiskeredskaber:
 - i) senest på den dato og det tidspunkt, der er meddelt for fiskerilukningen, og
 - ii) hurtigst muligt efter den underretning, der er omhandlet i stk. 4.
6. Hvis et fartøj ikke forlader det lukkede område, så snart alle fiskeredskaber er blevet bjærget, skal flagmedlemsstaten eller fartøjet underrette CCAMLR's sekretariat og Kommissionen.

KAPITEL X

Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i SEAFO-området

AFDELING 1

FARTØJER MED TILLADELSE

Artikel 70

Fartøjer med tilladelse

1. Medlemsstaterne skal inden 1. juni 2009 om muligt i elektronisk form sende Kommissionen en liste over de af deres fartøjer, der har lov til at fiske i SEAFO-konventionsområdet og har fået udstedt en fiskeritilladelse.
2. Ejerne af fartøjerne på den liste, der er omhandlet i stk. 1, skal være statsborgere eller juridiske personer i Fællesskabet.
3. Fiskerifartøjer kan kun få tilladelse til at fiske i SEAFO-konventionsområdet, hvis de opfylder de krav og forpligtelser, der er fastsat i SEAFO-konventionen og dens bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
4. Der udstedes ingen fiskeritilladelse til fartøjer, der har udøvet ulovligt, ureguleret og urapporteret fiskeri (IUU-fiskeri), medmindre de nye ejere har fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at de tidligere ejere og driftsansvarlige ikke længere har retlig, faktisk eller finansiell interesse i fartøjerne eller kontrol over disse, eller at deres fartøjer hverken deltager i eller har tilknytning til IUU-fiskeri.
5. Den liste, der er omhandlet i stk. 1, skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) fartøjets navn, registreringsnummer og tidligere navne (hvis de kendes) samt registreringshavn
 - b) eventuelt tidligere flag
 - c) eventuelt internationalt radiokaldesignal
 - d) ejerens eller ejernes navn og adresse
 - e) fartøjstype
 - f) længde
 - g) navn og adresse på eventuelle driftsansvarlige (befragtere)
 - h) bruttoregistertonnage
 - i) hovedmaskinens eller hovedmaskinernes effekt.

6. Medlemsstaterne skal efter opstillingen af den første liste over fartøjer med fiskeritilladelse straks underrette Kommissionen, hvis der tilføjes eller fjernes fartøjer fra listen og/eller foretages ændringer.

Artikel 71

Forpligtelser for fartøjer med tilladelse

1. Fartøjerne skal opfylde alle relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af SEAFO.
2. Fartøjer med fiskeritilladelse skal medføre gyldige fartøjslicenser og gyldige tilladelser til fiskeri og/eller omladning.

Artikel 72

Fartøjer uden tilladelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at forbyde fiskeri efter, opbevaring om bord, omladning og landing af arter, der er omfattet af SEAFO-konventionen, for fartøjer, der ikke er opført på SEAFO-listen over fartøjer med tilladelse.
2. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om alle faktuelle oplysninger, der giver rimelig grund til at mistænke fartøjer, som ikke er opført på SEAFO-listen over fartøjer med tilladelse, for at fiske efter og/eller omlade arter omfattet af SEAFO-konventionen i SEAFO-konventionsområdet.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ejere af fartøjer, som er opført på SEAFO-listen over fartøjer med tilladelse, ikke udøver eller har forbindelse til fiskeriaktiviteter, der udøves af fartøjer, som ikke er opført på SEAFO-listen over fartøjer med tilladelse, i SEAFO-konventionsområdet.

AFDELING 2

OMLADNING

Artikel 73

Forbud mod omladning til havs

Hver medlemsstat forbyder omladning til havs for fartøjer, der fører deres flag, i SEAFO-konventionsområdet for så vidt angår arter, der er omfattet af SEAFO-konventionen.

Artikel 74

Omladning i havn

1. EF-fartøjer, som fanger arter omfattet af SEAFO-konventionen i SEAFO-konventionsområdet, må kun omlade i en SEAFO-parts havn, hvis de har forudgående tilladelse hertil fra den kontraherende part, i hvis havn omladningen vil finde sted. EF-fartøjer må kun omlade, hvis de har fået en sådan forudgående tilladelse hertil fra flagmedlemsstaten og havnestaten.

2. Hver medlemsstat sørger for, at deres fiskerfartøjer med tilladelse indhenter en forudgående tilladelse til at foretage omladning i havn. Medlemsstaterne sikrer også, at omladningerne stemmer overens med de rapporterede fangstmængder for hvert fartøj, og stiller krav om, at omladninger rapporteres.
3. Føreren af et EF-fiskerfartøj, som til et andet fartøj, i det følgende benævnt "modtagerfartøjet", omlader fangster, uanset mængde, af arter, der er omfattet af SEAFO-konventionen, taget i SEAFO-konventionsområdet, skal på omladningstidspunktet underrette modtagerfartøjets flagstat om de involverede arter og mængder, datoen for omladningen og fangstpositionen og skal til sin egen flagmedlemsstat sende en SEAFO-omladningsopgørelse som vist i bilag XIV, del I.
4. Føreren af et EF-fiskerfartøj meddeler mindst 24 timer i forvejen følgende oplysninger til den SEAFO-part, i hvis havn omladningen skal finde sted:
 - de omladende fiskerfartøjers navne
 - modtagerfartøjernes navne
 - omladningsmængde i tons pr. art
 - omladningsdato og -havn.
5. Senest 24 timer før omladningsstart og ved afslutning af omladningen, hvis den finder sted i en SEAFO-parts havn, skal føreren af et modtagerfartøj, som fører en EF-stats flag, underrette de kompetente myndigheder i havnestaten om fangstmængderne pr. art, der er omfattet af SEAFO-konventionen, om bord på fartøjet og fremsende SEAFO-omladningsopgørelsen til disse kompetente myndigheder inden 24 timer.
6. Føreren af et modtagerfartøj, som fører en EF-stats flag, skal senest 48 timer før landing sende en SEAFO-omladningsopgørelse til de kompetente myndigheder i havnestaten, hvor landing skal finde sted.
7. Hver medlemsstat træffer passende foranstaltninger til at kontrollere de modtagne oplysningers rigtighed og samarbejder med flagstaten for at sikre, at landinger er i overensstemmelse med de rapporterede fangstmængder for hvert fartøj.
8. Hver medlemsstat med fartøjer, der har tilladelse til at fiske i SEAFO-konventionsområdet efter arter omfattet af SEAFO-konventionen, skal senest den 1. juni 2009 meddele Kommissionen nærmere oplysninger om de omladninger, som fartøjer, der fører dens flag, har foretaget.

AFDELING 3
BEVARELSESFORANSTALTNINGER TIL FORVALTNING AF SÅRBARE
DYBHAVSLEVESTEDER OG ØKOSYSTEMER

Artikel 75
Lukkede områder

Alt fiskeri af arter, der er omfattet af SEAFO-konventionen, er forbudt for EF-fartøjer i de områder, der er defineret i det følgende:

- a) Underafsnit A 1
 - i) Dampier Seamount
10°00' S 02°00' V 10°00' S 00°00' Ø
12°00' S 02°00' V 12°00' S 00°00' Ø
 - ii) Malahit Guyot Seamount
11°00' S 02°00' V 11°00' S 04°00' V
13°00' S 02°00' V 13°00' S 04°00' V
- b) Underafsnit B 1
Molloy Seamount
27°00' S 08°00' Ø 27°00' S 10°00' Ø
29°00' S 08°00' Ø 29°00' S 10°00' Ø
- c) Afsnit C
 - i) Schmidt-Ott Seamount & Erica Seamount
37°00' S 13°00' Ø 37°00' S 17°00' Ø
40°00' S 13°00' Ø 40°00' S 17°00' Ø
 - ii) Africana seamount
37°00' S 28°00' Ø 37°00' S 30°00' Ø
38°00' S 28°00' Ø 38°00' S 30°00' Ø
 - iii) Panzarini Seamount
39°00' S 11°00' Ø 39°00' S 13°00' Ø
41°00' S 11°00' Ø 41°00' S 13°00' Ø

- d) Underafsnit C1
- i) Vema Seamount
- 31°00' S 08°00' Ø 31°00' S 09°00' Ø
- 32°00' S 08°00' Ø 32°00' S 09°00' Ø
- ii) Wust Seamount
- 33°00' S 06°00' Ø 33°00' S 08°00' Ø
- 34°00' S 06°00' Ø 34°00' S 08°00' Ø
- e) Afsnit D
- i) Discovery, Junoy, Shannon Seamounts
- 41°00' S 06°00' V 41°00' S 03°00' Ø
- 44°00' S 06°00' V 41°00' S 03°00' Ø
- ii) Schwabenland & Herdman Seamounts
- 44°00' S 01°00' V 44°00' S 02°00' Ø
- 47°00' S 01°00' V 47°00' S 02°00' Ø.

Artikel 76

Genoptagelse af fiskeriet i et lukket område

1. Fiskeriet i et lukket område, jf. artikel 75, må ikke genoptages, før flagstaten har identificeret og kortlagt sårbare marine økosystemer, herunder undersøiske bjerge, hydrotermiske væld og koldtvandskoralrev i området og foretaget en analyse af virkningerne af enhver genoptagelse af fiskeriet på sådanne sårbare marine økosystemer.
2. Resultaterne af den identificering, kortlægning og konsekvensanalyse, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 1, sendes af flagstaten til Kommissionen med henblik på videresendelse til det årlige møde i SEAFO's Videnskabelige Udvalg.
3. Medlemsstaterne kan indsende forskningsfiskeriplaner til Kommissionen med henblik på en evaluering af fiskeriets indvirkning på fiskeressourcernes bæredygtighed og på sårbare marine levesteder.

AFDELING 4
FORANSTALTNINGER TIL AT MINDSKE UTILSIGTET
BIFANGST AF HAVFUGLE

Artikel 77

Oplysninger om interaktioner med havfugle

Medlemsstaterne indsamler og sender senest den 1. juni 2009 Kommissionen alle forhåndenværende oplysninger om interaktioner med havfugle, herunder utilsigtet fangst af havfugle, når deres fartøjer fisker efter arter, der er omfattet af SEAFO-konventionen.

Artikel 78

Risikoreducerende foranstaltninger

1. Alle EF-fartøjer, som fisker syd for 30° S skal være udstyret med og anvende fugleskræmmende liner (toristænger):
 - a) toristænger skal konstrueres og anvendes som fastsat i retningslinjerne i bilag XIV, del II
 - b) syd for 30° S skal der altid anvendes toristænger, før langlinerne sættes
 - c) hvor det er praktisk muligt, tilskyndes fartøjerne til at anvende en yderligere toristang og fugleskræmmende liner, når der er mange eller meget aktive fugle
 - d) alle fartøjer skal være udstyret med reservetoristænger, som umiddelbart kan anvendes.
2. Langliner må kun sættes om natten (mellem nautisk aftentusmørke og nautisk morgentusmørke⁴⁷). Ved langlinefiskeri om natten må fartøjet kun anvende lys i det omfang, det er absolut nødvendigt for sikkerheden.
3. Det er forbudt at smide fiskeaffald over bord, når fiskeredskaber lægges/sættes ud. Heller ikke ved indhaling af redskaber bør der smides affald over bord. Enhver sådan overbordkastning bør så vidt muligt ske på den modsatte side af fartøjet i forhold til, hvor redskaberne hales ind. For fartøjer eller fiskerier, hvor der ikke stilles krav om, at fiskeaffaldet skal opbevares om bord på fartøjet, skal der indføres et system, hvorved fiskekroge fjernes fra fiskeindvolde og -hoveder, inden affaldet smides over bord. Garn skal inden udsætning renses for rester, der kunne tiltrække havfugle.
4. EF-fartøjer skal anvende udsætnings- og indhalingsprocedurer, der minimerer den tid, som nettet ligger på vandoverfladen med slappe masker. Vedligeholdelse af net udføres i videst muligt omfang ikke, mens nettet befinder sig i vandet.

⁴⁷

De nøjagtige tidspunkter for nautisk tusmørke findes i Nautical Almanac's tabeller for den pågældende breddegrad, lokaltid og dato. Alle tidspunkter, uanset om der er tale om fartøjsaktivitet eller observatørrapportering, angives i GMT.

5. EF-fartøjer tilskyndes til at udvikle redskabskonfigurationer, som minimerer sandsynligheden for, at fugle kommer i kontakt med den del af nettet, som de er mest sårbare over for. Det er således muligt fx at forøge nettets vægt eller at formindske nettets dets flydeevne, så det synker hurtigere, eller at anbringe farvede plasticbånd eller andre anordninger på specifikke dele af nettet, hvor maskernes størrelse udgør en særlig fare for fugle.
6. Der må ikke udstedes tilladelse til at fiske i SEAFO-konventionsområdet til EF-fartøjer, der er indrettet således, at de ikke har forarbejdningsfaciliteter om bord eller ikke har tilstrækkelig kapacitet til at opbevare affald om bord, eller hvor det ikke er muligt at smide affald ud på den modsatte side af den, hvor der hales fiskeredskaber ind.
7. Der bør gøres alt, hvad der er muligt, for at fugle, der fanges levende under fiskeri, kan overleve og slippes fri, og for i videst muligt omfang at fjerne kroge, hvis det kan gøres uden at fuglenes liv derved bringes i fare.

AFDELING 5

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 79

Foranstaltninger til beskyttelse af dybvandshajer

Direkte fiskeri efter dybvandshajer i SEAFO-konventionsområdet er forbudt.

AFDELING 6

KONTROL

Artikel 80

Særlige bestemmelser for sort patagonisk isfisk (*Dissostichus eleginoides*)

1. Føreren af et fartøj, som har tilladelse til at fiske efter sort patagonisk isfisk i SEAFO-konventionsområdet i overensstemmelse med artikel 70, skal til sin flagmedlemsstats myndigheder og SEAFO's sekretariat indsende en elektronisk fangstopgørelse med angivelse af den mængde sort patagonisk isfisk, som fartøjet har fanget, herunder også nulfangst. Fangstopgørelsen skal indsendes hver femte dag under fangstrejsen. Medlemsstaterne skal straks videresende oplysningerne til Kommissionen.
2. Medlemsstater med fartøjer, der har tilladelse til at fiske efter sort patagonisk isfisk i SEAFO-konventionsområdet, skal forelægge Kommissionen og SEAFO's sekretariat detaljerede fangst- og indsatsdata senest den 30. juni 2009.

Artikel 81

Særlige bestemmelser for dybvandskrabbe (*Chaceon spp.*)

1. Føreren af et fartøj, som har tilladelse til at fiske efter dybvandskrabbe i SEAFO-konventionsområdet i overensstemmelse med artikel 70, skal til sin flagmedlemsstats myndigheder og SEAFO's sekretariat indsende en elektronisk fangstopgørelse med angivelse af den mængde dybvandskrabbe, som fartøjet har fanget, herunder også nulfangst. Fangstopgørelsen skal indsendes hver femte dag under fangstrejsen. Medlemsstaterne skal straks videresende oplysningerne til Kommissionen.
2. Medlemsstater med fartøjer, der har tilladelse til at fiske efter dybvandskrabber i SEAFO-konventionsområdet, skal forelægge Kommissionen og SEAFO's sekretariat detaljerede fangst- og indsatsdata senest den 30. juni 2009.

Artikel 82

Særlige bestemmelser for berycider (*Beryx spp.*)

1. Føreren af et fartøj, som har tilladelse til at fiske efter berycider i SEAFO-konventionsområdet i overensstemmelse med artikel 70, skal til sin flagmedlemsstats myndigheder og SEAFO's sekretariat indsende en elektronisk fangstopgørelse med angivelse af den mængde berycider, som fartøjet har fanget, herunder også nulfangst. Fangstopgørelsen skal indsendes hver femte dag under fangstrejsen. Medlemsstaterne skal straks videresende oplysningerne til Kommissionen.
2. Medlemsstater med fartøjer, der har tilladelse til at fiske efter berycider i SEAFO-konventionsområdet, skal forelægge Kommissionen og SEAFO's sekretariat detaljerede fangst- og indsatsdata senest den 30. juni 2009.

Artikel 83

Særlige bestemmelser for orange savbug (*Hoplostethus atlanticus*)

1. Føreren af et fartøj, som har tilladelse til at fiske efter orange savbug i SEAFO-konventionsområdet i overensstemmelse med artikel 70, skal til sin flagmedlemsstats myndigheder og SEAFO's sekretariat indsende en elektronisk fangstopgørelse med angivelse af den mængde orange savbug, som fartøjet har fanget, herunder også nulfangst. Fangstopgørelsen skal indsendes hver femte dag under fangstrejsen. Medlemsstaterne skal straks videresende oplysningerne til Kommissionen.
2. Medlemsstater med fartøjer, der har tilladelse til at fiske efter orange savbug i SEAFO-konventionsområdet, skal forelægge Kommissionen og SEAFO's sekretariat detaljerede fangst- og indsatsdata senest den 30. juni 2009.

Artikel 84

Meddelelse af fartøjsbevægelser og fangster

1. Fiskerfartøjer og forskningsfiskerfartøjer, som har tilladelse til at fiske i SEAFO-konventionsområdet, og som fisker, skal sende indsejlings-, fangst- og udsejlingsrapporter til flagmedlemsstatens myndigheder via FOS eller på anden

passende måde, og, hvis flagmedlemsstaten ønsker det, til SEAFO's eksekutivsekretariat.

2. Indsejlingsrapporten sendes tidligst 12 timer og senest 6 timer før indsejling i SEAFO-konventionsområdet og skal indeholde oplysninger om indsejlingsdato og -klokkeslæt, fartøjets geografiske position og mængden af fisk om bord pr. art (FAO's alfa-3-kode) udtrykt i levende vægt (kg).
3. Fangstrapporten skal opstilles efter art (FAO's alfa-3-kode) med angivelse af levende vægt (kg) ved slutningen af hver kalendermåned.
4. Udsejlingsrapporten sendes tidligst 12 timer og senest 6 timer før udsejling af SEAFO-konventionsområdet. Den skal indeholde oplysninger om udsejlingsdato og -klokkeslæt, fartøjets geografiske position, antal fiskedage og fangsten pr. art (FAO's alfa-3-kode) i levende vægt (kg) i SEAFO-konventionsområdet, siden fiskeriet i SEAFO-konventionsområdet begyndte eller siden den seneste fangstrapport.

Artikel 85

Videnskabelig observation og indsamling af data til støtte for bestandsvurdering

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle deres fiskerfartøjer, som i SEAFO-konventionsområdet fisker efter arter, der er omfattet af SEAFO-konventionen, har kvalificerede videnskabelige observatører om bord.
2. Medlemsstaterne skal kræve, at observatørerne fremsender de data, som de indsamler for hvert fartøj, som fører deres flag, inden 30 dage efter udsejling af SEAFO-konventionsområdet. Dataene fremsendes i det format, som SEAFO's Videnskabelige Udvalg har fastlagt. Medlemsstaterne skal sende en kopi af dataene til Kommissionen hurtigst muligt under hensyntagen til behovet for at respektere fortroligheden af ikke-aggregerede data. Medlemsstaterne kan også sende en kopi af dataene til SEAFO's eksekutivsekretariat.
3. De data, der er omhandlet i denne artikel, skal i videst muligt omfang være indsamlet og kontrolleret af udpegede observatører senest den 30. juni 2009.

Artikel 86

Observation af fartøjer fra ikke-kontraherende parter

1. Fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, skal til deres flagmedlemsstat rapportere oplysninger om eventuelle fiskeriaktiviteter, som fartøjer, der fører en ikke-kontraherende parts flag, udøver i SEAFO-konventionsområdet. Sådanne oplysninger skal bl.a. omfatte:
 - a) fartøjets navn
 - b) fartøjets registreringsnummer
 - c) fartøjets flagstat

- d) alle andre relevante oplysninger om det observerede fartøj.
2. Hver medlemsstat skal hurtigst muligt sende de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen. Kommissionen skal straks sende disse oplysninger til SEAFO's eksekutivsekretariat til orientering.

KAPITEL XI

Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i IOTC-området

Artikel 87

Reduktion af utilsigtet bifangst af havfugle

1. Medlemsstaterne indsamler og indsender alle forhåndenværende oplysninger til IOTC om interaktioner med havfugle, herunder deres fiskerfartøjers utilsigtede fangst af havfugle.
2. Medlemsstaterne søger at reducere bifangsten af havfugle i alle fiskeriområder, fiskeriperioder og fiskerier ved at anvende effektive risikoreducerende foranstaltninger.
3. EF-fartøjer, som fisker syd for 30° S, skal være udstyret med og anvende fugleskræmmende liner (toristænger) i overensstemmelse med følgende tekniske bestemmelser:
 - a) toristænger skal konstrueres og anvendes som fastsat i retningslinjerne vedtaget af IOTC
 - b) syd for 30° S skal der altid anvendes toristænger, før langlinerne sættes
 - c) hvor det er praktisk muligt, skal fartøjerne anvende en yderligere toristang og fugleskræmmende liner, når der er mange eller meget aktive fugle
 - d) alle fartøjer skal være udstyret med reservetoristænger, som umiddelbart kan anvendes.
4. EF-fartøjer med flydende langliner, som fisker efter sværdfisk, benytter det amerikanske langlinesystem og er udstyret med en linekasteanordning, er undtaget fra kravene i stk. 3.

Artikel 88

Begrænsning af fiskerikapaciteten for fartøjer, der fisker efter tropisk tunfisk

1. Det maksimale antal EF-fartøjer, der må fiske efter tropisk tunfisk i IOTC-området, og den dertil svarende GT-kapacitet fastsættes således:

Medlemsstat	Maksimalt antal fartøjer	Kapacitet (GT)
-------------	--------------------------	----------------

Spanien	pm	pm
Frankrig	pm	pm
Italien	pm	pm

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne ændre antallet af fartøjer pr. redskabstype, forudsat at de over for Kommissionen godtgør, at ændringen i antallet af fartøjer pr. redskabstype ikke fører til øget fiskeriindsats for de berørte fiskebestande.
3. Medlemsstaterne sørger for, når der foreslås overførsel af kapacitet til deres flåde, at fartøjer, der skal overføres, er opført i IOTC's fartøjsregister eller i andre regionale tunfiskeriorganisationers fartøjsregister. Fartøjer, der er opført på en regional fiskeriorganisations liste over IUU-fartøjer, kan ikke overføres.

Artikel 89

Begrænsning af fiskerikapaciteten for fartøjer, der fisker efter sværdfisk og hvid tun

1. Det maksimale antal EF-fartøjer, der må fiske efter sværdfisk og hvid tun i IOTC-området, og den dertil svarende GT-kapacitet fastsættes således:

Medlemsstat	Maksimalt antal fartøjer	Kapacitet (GT)
Spanien	pm	pm
Frankrig	pm	pm
Portugal	pm	pm
Det Forenede Kongerige	pm	pm

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne ændre antallet af fartøjer pr. redskabstype, forudsat at de over for Kommissionen godtgør, at ændringen i antallet af fartøjer pr. redskabstype ikke fører til øget fiskeriindsats for de berørte fiskebestande.
3. Medlemsstaterne sørger for, når der foreslås overførsel af kapacitet til deres flåde, at fartøjer, der skal overføres, er opført i IOTC's fartøjsregister eller i andre regionale tunfiskeriorganisationers fartøjsregister. Fartøjer, der er opført på en regional fiskeriorganisations liste over IUU-fartøjer, kan ikke overføres.

KAPITEL XII

Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i SPFO-området

Artikel 90

Pelagisk fiskeri - Kapacitetsbegrænsning

1. Det maksimale antal EF-fartøjer, der fisker efter pelagiske bestande i 2009, må ikke overstige pm fartøjer, og den dertil svarende kapacitet må ikke overstige pm GT set i forhold til det samlede GT-niveau.

Det samlede antal EF-fartøjer fordeles mellem medlemsstaterne således:

Medlemsstat	Maksimalt antal fartøjer
Tyskland	pm
Letland	pm
Litauen	pm
Nederlandene	pm
Polen	pm

2. Medlemsstaterne skal forelægge SPFO's midlertidige videnskabelige arbejdsgruppe alle bestandsvurderinger og forskningsresultater vedrørende pelagiske arter i SPFO-området til evaluering og skal fremme deres videnskabelige eksperters aktive deltagelse i organisationens arbejde med pelagiske arter.
3. Medlemsstaterne sikrer i videst muligt omfang en passende observatørdækning på fiskerfartøjer, som fører deres flag, med henblik på at observere det pelagiske fiskeri i det sydlige Stillehav og indsamle relevante videnskabelige data.

Artikel 91

Bundfiskeri

1. Medlemsstaterne skal begrænse bundfiskeriindsats og -fangster i SPFO-området til det gennemsnitlige årlige niveau i perioden 1. januar 2002 - 31. december 2006 for så vidt angår antal fiskerfartøjer og andre parametre, som afspejler fangstniveau, fiskeriindsats og fiskerikapacitet.
2. Medlemsstaterne må ikke udvide bundfiskeriet til nye regioner i SPFO-området, hvor der ikke finder bundfiskeri sted for øjeblikket.
3. EF-fartøjer skal ophøre med bundfiskeriaktiviteter inden for fem sømil fra ethvert sted i SPFO-området, hvor de under fiskeri konstaterer, at der er tale om sårbare marine økosystemer. EF-fartøjer skal rapportere alle sådanne økosystemer og bl.a. angive position og hvilken type økosystem der er tale om, til myndighederne i deres

flagstat, til Kommissionen og til SPFO's midlertidige sekretariat, så der kan træffes passende foranstaltninger for det pågældende område.

4. Medlemsstaterne udpeger observatører til hvert fartøj, som fører deres flag, og som bruger eller påtænker at bruge bundtrawl i SPFO-området, og sikrer passende observatørdækning på fartøjer, der fører deres flag, og som udøver andre bundfiskeriaktiviteter i SPFO-området.

Artikel 92

Dataindsamling og -udveksling

Medlemsstaterne indsamler, verificerer og stiller data til rådighed efter procedurene i SPFO-standarden for indsamling, indberetning, verificering og udveksling af data.

KAPITEL XIII

Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i WCPFC-området

Artikel 93

Fiskeriindsatsbegrænsninger

Medlemsstaterne sikrer, at den samlede fiskeriindsats for storøjet tun, gulfinnet tun, bugstribet bonit og sydlig hvid tun i WCPFC-området begrænses til den fiskeriindsats, der er fastlagt i fiskeripartnerskabsaftalerne mellem Fællesskabet og regionens kyststater.

Artikel 94

Forvaltningsplaner for brugen af indretninger, der tiltrækker fisk (FAD)

1. Medlemsstater, hvis fartøjer har tilladelse til at fiske i WCPFC-området, skal opstille forvaltningsplaner for anvendelsen af forankrede eller drivende indretninger, der tiltrækker fisk (FAD). Sådanne forvaltningsplaner skal indeholde strategier til begrænsning af interaktionen med ungfisk af arterne storøjet tun og gulfinnet tun.
2. De forvaltningsplaner, der er omhandlet i stk. 1, skal indsendes til Kommissionen senest den 15. oktober 2009. Kommissionen skal compilere forvaltningsplanerne og forelægger en EF-forvaltningsplan for WCPFC's sekretariat senest den 31. december 2009.

Artikel 95

Maksimalt antal fartøjer, der må fiske efter sværdfisk

Antallet af EF-fartøjer, der fisker efter sværdfisk syd for 20° S i WCPFC-konventionsområdet, må ikke overstige 14. Fællesskabets deltagelse begrænses til fartøjer, der fører spansk flag.

[KAPITEL XIV Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i ICCAT-området

Artikel 96

Reduktion af utilsigtet bifangst af havfugle

1. Medlemsstaterne indsamler alle forhåndenværende oplysninger om interaktioner med havfugle, herunder fiskerfartøjers utilsigtede fangst af havfugle, og sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat og Kommissionen.
2. Medlemsstaterne søger at reducere bifangsten af havfugle i alle fiskeriområder, fiskeriperioder og fiskerier ved at anvende effektive risikoreducerende foranstaltninger.
3. EF-fartøjer, som fisker syd for 30° S, skal være udstyret med og anvende fugleskræmmende liner (toristænger) i overensstemmelse med følgende tekniske bestemmelser:
 - a) toristænger skal konstrueres og anvendes som fastsat i retningslinjerne vedtaget af ICCAT
 - b) syd for 30° S skal der altid anvendes toristænger, før langlinerne sættes
 - c) hvor det er praktisk muligt, tilskyndes fartøjerne til at anvende en yderligere toristang og fugleskræmmende liner, når der er mange eller meget aktive fugle
 - d) alle fartøjer skal være udstyret med reservetoristænger, som umiddelbart kan anvendes.
4. Uanset stk. 3 kan EF-langlinefartøjer, der fisker efter sværdfisk, anvende monofilamentlanglineredskaber, forudsat at sådanne fartøjer:
 - a) sætter langliner i tidsrummet mellem nautisk aftentusmørke og nautisk morgentusmørke som fastsat i den nautiske almanak vedrørende tusmørke på den geografiske position, hvor der fiskes
 - b) anvender en minimumssvirvelvægt på 60 g anbragt højst 3 m fra krogen til at opnå størst mulig synkehastighed.

Artikel 97

Etablering af et lukket område/en lukket fangstperiode for fiskeri efter sværdfisk i Middelhavet

For at beskytte sværdfisk, navnlig ungfisk, er fiskeri efter sværdfisk i Middelhavet forbudt i perioden 15. oktober - 15. november 2009.

Artikel 98
Hajer

Medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger til at reducere fiskedødeligheden i fiskeri efter nordatlantisk makrelhaj.

Artikel 99

Maksimalt antal fartøjer, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav

1. Det maksimale antal EF-stangfartøjer og -dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun på mindst 8 kg eller 75 cm i det østlige Atlanterhav, og fordelingen heraf mellem medlemsstaterne fastsættes således:

Spanien	pm
Frankrig	pm
EF	pm

2. Det maksimale antal pelagiske EF-trawlere, der som bifangst må fange almindelig tun på mindst 8 kg eller 75 cm i det østlige Atlanterhav, og fordelingen heraf mellem medlemsstaterne fastsættes således:

Frankrig	pm
EF	pm

Artikel 100

Fangstbegrænsninger for almindelig tun i det østlige Atlanterhav

1. Inden for de fangstbegrænsninger, der er fastsat i bilag ID, fastsættes fangstbegrænsningerne for almindelig tun på mellem 8 kg eller 75 cm og 30 kg eller 115 cm for de EF-fartøjer med tilladelse, der er omhandlet i artikel 99, samt fordelingen af disse fangstbegrænsninger mellem medlemsstaterne således (i tons):

Spanien	pm(*)
Frankrig	pm
EF	pm

(*) Inkl. et maksimum på pm tons bifangster for dørgefartøjer.

2. Inden for de fangstbegrænsninger, der er fastsat i stk. 1, fastsættes fangstbegrænsningerne for almindelig tun på mindst 70 cm for stangfartøjer med en længde overalt på under 17 m, som er blandt de EF-fartøjer, der er omhandlet i artikel 99, og fordelingen af disse fangstbegrænsninger mellem medlemsstaterne således (i tons):

Frankrig	pm(**)
----------	--------

EF	pm(**)
(**) Denne mængde kan justeres af Kommissionen til maksimalt pm tons.	

Artikel 101

Fangstbegrænsninger for almindelig tun i det østlige Atlanterhav for kystnært EF-fiskeri

Inden for de fangstbegrænsninger, der er fastsat i bilag ID, fastsættes fangstbegrænsningerne for almindelig tun på mellem 8 og 30 kg, der fanges ved kystnært EF-fiskeri efter fersk fisk i det østlige Atlanterhav, og fordelingen af disse fangstbegrænsninger mellem medlemsstaterne således (i tons):

Spanien	pm
Frankrig	pm
EF	pm

KAPITEL XV

Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

Artikel 102

Nordatlanten

Fartøjer, som udøver ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri i Nordatlanten, er underlagt foranstaltningerne i bilag XV.

KAPITEL XVI

Særlige bestemmelser for EF-fartøjer, der fisker i Beringshavets højsøområde

Artikel 103

Forbud mod fiskeri i Beringshavets højsøområde

Fiskeri efter sej i Beringshavets højsøområde er forbudt.

KAPITEL XVII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 104 **Rapportering af data**

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93 sender Kommissionen data om de fangstmængder, der er landet af de enkelte bestande, skal de anvende bestandskoderne i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 105 **Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Hvis der er fastsat TAC'er for CCAMLR-området for perioder, der begynder inden den 1. januar 2009, anvendes artikel 54 fra begyndelsen af de respektive TAC-anvendelsesperioder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand